

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ

ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Διευθυντής: Ε. Ν. ΠΕΡΑΙΚΕΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΝΙΚΗΣ II.

ΑΘΗΝΑΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1926

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ Κ. Ι. ΗΛΙΑΚΗ

[Τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα ἀποσπάσματα ἀποτελοῦν μέρος τῶν προγραμματικῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας δίδει πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν προσκόπων ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Ι. Γ. Ἡλιάκης. Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα τὰ παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὸ ἐκτυπούμενον τεύχος τῶν ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς. Συνιστῶμεν εἰς ὅλους τοὺς προσκόπους νὰ μελετήσουν καὶ ἐπιστερισθῶν τὰς ἀρχὰς ταύτας].

Ἡ παροῦσα ἐκπαίδευσις καὶ ὁ προσκοπισμὸς

Ἡ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας μας τείνει ὀσμήμεραι, ὅπως προσλάβῃ πρακτικώτεραν μορφήν, ἀλλὰ πάντοτε θὰ μένῃ θεωρητικὴ. Πάντοτε, καὶ ἄλλως τε αὐτὸς εἶνε ὁ προσκοπισμὸς τῆς, θὰ τείνῃ εἰς τὴν διανοητικὴν μόρφωσιν τῶν νέων. Τὸ Σχολεῖον προϋποθέτει, ὅτι εἰς αὐτὸ ἔρχονται νέοι ἔχοντες ἤδη οἰκιακὴν ἀνατροφὴν, μορφωτικὴν τοῦ χαρακτῆρος. Δυστυχῶς ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν συμβαίνει πάντοτε αὐτόκαὶ οἱ διδάσκαλοί μας δύνανται νὰ τὸ βεβαιώσουν. Ἐνῶ ὁ προσκοπισμὸς συνδυάζων τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πράξιν προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὰ παιδιά νὰ ἐννοήσουν τὴν πραγματικότητα τοῦ εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον, διὰ νὰ μὴ κερῆσιν νὰ εἶνε χρήσιμος πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς ὁμοίους του, πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πατρίδα του. Τὸ βιβλίον λοιπὸν τῆς πραγματικότητος, ποῦ εἶναι ἀγραφον καὶ δυσανήγνωστον, εἶνε τὸ καλύτερον βιβλίον τοῦ προσκοπισμοῦ. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι σοφὸν καὶ ὅσας θεωρητικὰς γνώσεις, καὶ ἂν ἔχῃ κανεὶς θὰ ναυαγήσῃ, ἂν δὲν ξέρῃ νὰ ἀναγινώσῃ τὸ βιβλίον τοῦτο ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ.

Προσκοπισμὸς καὶ ἀθλητισμὸς.

Ὀλίγοι γνωρίζουν τὰς σχέσεις τοῦ προσκοπισμοῦ μὲ τὸν ἀθλητισμὸν. Ἄλλοι τοὺς ταυτίζουν τελείως, ἄλλοι τὸν ἀντιτίθουν νομίζοντες, ὅτι διάκεινται ἐχθρικῶς. Οὔτε τὸ ἓν ὅμως οὔτε τὸ ἄλλο συμβαίνει. Εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ σχολικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι κυρίως θεωρητικὴ, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδῶν ἀποκλειστικῶς. Τοῦναντίον ὁ ἀθλητισμὸς ἀποβλέπει σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σωματικὴν τῶν παιδῶν ἀνάπτυξιν. Ἡ πρώτη ἀπο-

Γενικά.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς, ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ προσκοπισμοῦ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς. Ὁ καλὸς καὶ ψυχολόγος ἀρχηγός, θὰ ἔχῃ καὶ καλοὺς προσκόπους, οἱ ὅποιοι ξέρουν τὸν προορισμὸν τῶν. Ὅσαοδήποτε προσπαθείας καὶ μέσα καὶ ἂν καταβάλλουν αἱ διάφοροι ἀνώτεροι προσκοπικαὶ ἀρχαί, τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχουν, ἂν δὲν ὑπάρχουν ἀρχηγοὶ μὲ προσκοπικὴν ψυχὴν. Καὶ, ἐνῶ ἓνας καλὸς ἀρχηγὸς εἶναι δυνατόν ν' ἀναπληρώσῃ ὅλας τὰς ἀνωτέρας προσκοπικὰς ἀρχὰς, αἱ ἀνώτεροι προσκοπικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἔμπορῶν νὰ ἀναπληρώσουν ἓνα ἀρχηγόν. Αἱ ἀνώτεροι προσκοπικαὶ ἀρχαὶ χρησιμεύουν μόνον, διὰ νὰ δίδουν γενικὰς κατευθύνσεις, νὰ τηροῦν ἐνιαῖον σύστημα, νὰ ἐπιβλέπουν τὴν πειθαρχίαν καὶ ν' ἀποτελοῦν τὸν σύνδεσμον τῶν διαφόρων ομάδων. Ἄλλὰ ὡς χωρὶς ομάδας δὲν ἔμπορῶν νὰ ἐννοηθῇ προσκοπισμὸς, ἔτσι καὶ ομάδες δὲν ἔμπορῶν νὰ γίνων χωρὶς ἀρχηγούς. Δι' αὐτὸ πρέπει καθε ἀρχηγὸς νὰ μελετήσῃ καλὰ ὅσα θὰ εἴπωμεν κατωτέρω καὶ νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπ' αὐτά, διὰ νὰ τὰ κάμῃ κτήμ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ νομίσῃ, ὅτι αὐτὰ τὰ σκέφθηκε μόνος του, διὰ νὰ εἶναι δυνατόν νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ.

βλέπει εις τὸν νοῦν μὴ ἀσχολουμένη διὰ τὸ σῶμα, ὃ δὲ δεύτερος εις τὸ σῶμα μὴ ἀσχολούμενος διὰ τὸν νοῦν. Ὁ προσκοπισμὸς τοῦναντίον εὐρίσκεται εις τὸ μέσον καὶ ἀσχολεῖται εις τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ νοῦ καὶ εις τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος, χρησιμοποιοῦν ἰδίᾳ τὸ αἰσθημα καὶ τὰς εὐχαρίστους παιδιάς, διὰ τὰ ἐντυπώνονται εὐκολώτερον εις τὰ παιδιὰ αἱ ἐξωτερικαὶ παραστάσεις. Καὶ ἐνῶ ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ὁ ἀθλητισμός, μέχρις ἐνὸς ὁρίου εἶναι ὑποχρεωτικά, ὁ προσκοπισμὸς εἶναι προαιρετικὸς καὶ εις αὐτὸν πρέπει νὰ κατατάσσονται οἱ ἐπιλεκτοὶ τῶν παιδῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀρχηγὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὔτε ἀποκλειστικῶς δάσκαλος, οὔτε ἀποκλειστικῶς γυμναστής ἢ ἀξιωματικὸς. Πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνδυάζῃ καὶ τὰ δύο καὶ ἰδίᾳ νὰ εἶναι ψυχολόγος, διὰ νὰ δύναται νὰ εἰσχωρῇ εις τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀνελαβε νὰ διαπλάσῃ.

Στρατὸς καὶ προσκοπισμός.

Τινὲς κατακρίνουν τὸν θεσμόν τῶν προσκόπων ὡς μέλλοντα νὰ στρατιωτικοποιήσῃ τὴν νεολαίαν. Ἡ ἐπίκρισις αὕτη καὶ ἐσφαλμένη εἶναι καὶ ἀδικός. Ὁ θεσμὸς τῶν προσκόπων διαμορφώνει τὸν χαρακτῆρα τῶν νέων παρέχων εις αὐτοὺς γνώσεις πολυτιμωτάτας εἰς πάντα πόλιν καὶ εις στρατιώτην, ταῦτα δέ, ὡς εἴπομεν, δι' ἀσκήσεων καὶ παιδιῶν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εις τὴν στρατιωτικοποίησιν τῶν Προσκόπων, πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς, ὅτι οὗτοι πρέπει νὰ προ-παρεδουθῶν εις τρόπον, ὥστε νὰ γίνων ἡμέραν τινὰ στρατιῶται καλοὶ καὶ νὰ μὴ θεωροῦν τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἀγχαρείαν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὀπίσθιας καταφεύγον εἰς ψευδεῖς λόγους ἐξαιρέσεως. Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ οἱ Πρόσκοποι καὶ μετ' αὐτῶν πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀνευ στρατοῦ δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἐκληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της, στρατὸς δὲ μὲ στρατιώτας θεωροῦντας τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος ὡς ἀγχαρείαν εἶνε ἴσος μὲ τὸ μηδέν. Οἱ πρόσκοποι συνειθίζουσι νὰ εἶναι πειθαρχικοὶ ἐκ πεποιθήσεως, ἐνθὺς δὲ ἔργον θὰ ἦτο, ἀν καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ στρατεύματος ἦσαν πειθαρχικοὶ ἐκ πεποιθήσεως καὶ ὄχι ἐξ ἐπιβολῆς. Καὶ πρέπει οἱ ἐκ τοῦ προσκοπισμοῦ τοῦλάχιστον προερχόμενοι ἀξιωματικοὶ νὰ ἀποβλέπουν πρὸ πάντων εις τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεχίζοντες τὴν προσκοπικὴν των δρασίαν. Ἔτσι θὰ ἔχουν ἀφοσιωμένους τοὺς ἄνδρας των, προθύμους εἰς κάθε θυσίαν. Καὶ ὁ καλὸς ψυχολόγος ἀξιωματικὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ καὶ τοῦτο νὰ ἐπιτυγχάνῃ.

Θρησκεία καὶ Προσκοπισμός.

Οἱ πρόσκοποι πρέπει νὰ μάθουν, ὅτι ἡ θρησκεία μας οὐχὶ μόνον βελτιώνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὅτι εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν τὴν διατήρησιν τοῦ γένους καὶ τῆς γλώσσης μας. Πρὸ τῆς ἐργασίας τῆς Κυριακῆς πάντες οἱ Πρόσκοποι πρέπει νὰ ἀκροασθῶν τῆς

Θείας λειτουργίας.

Ἡ ἀνεξίθρησκεία.

Ἡ Θρησκεία βασιζέται ἐπὶ τῆς συνειδήσεως. Διὰ τοῦτο τώρα ποῦ ἐπεξετάθησαν τὰ ὄρια τοῦ Κράτους μας, ποῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι δὲν εἶναι τοῦ αὐτοῦ θρησκευματος, ἡ θρησκεία τοῦ καθενὸς εἶναι ἀνεκτὴ καὶ πρέπει νὰ σεβώμεθα τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν ἄλλων. Ἄν οἱ ὀρθόδοξοι πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὴν Θρησκείαν μας, διότι μᾶς ἐβοήθησε νὰ διατηρήσωμεν τὸν ἐθνισμόν μας, πρέπει ὅμως νὰ ἐξχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι σήμερον κατέπαυσε ὁ θρησκευτικὸς φανατισμός, ὁ ὁποῖος κατεσπάρασε τοὺς λαοὺς εἰς ἄλλους καιροὺς καὶ δὲν τοὺς ἄφηγε νὰ γνωρίσουν τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποῖαν εὐηγγελίσαστο ὁ θεᾶνθρωπος. Σήμερον ὅλοι ποῦ ζοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀδελφοὶ καὶ πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα αἰσθηματῶν. Διὰ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ καθενὸς δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν καὶ νὰ κατακρίνωμεν. Αὐτὸ εἶναι ζήτημα μεταφυσικόν καὶ ἀνάγεται εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἐνῶ ὁ προσκοπισμὸς ἀσχολεῖται μὲ τὴν σημερινὴν ζωὴν.

Πῶς πρέπει νὰ σκεπτόμεθα διὰ τὰ πατριωτικὰ ζητήματα.

Διὰ νὰ κρίνωμεν ὀρθῶς εἰς κάθε πατριωτικὸν ζήτημα, πρέπει ν' ἀφίνωμεν τὸ παρόν, ὅτε συγκρούονται τὰ πάθη μας καὶ τὰ συμφέροντά μας καὶ νὰ μεταφέρωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον, νὰ λάβωμεν ταυτέστι τὴν θέσιν μας εἰς τὰς μελλούσας γενεάς. Νὰ ὑποθέσωμεν μὲ ἄλλους λόγους, ὅτι ζῶμεν εἰς μέλλουσαν γενεάν, ὅτε ἡ ἱστορία θὰ κρίνῃ τὰς πράξεις μας. Ἄν τὸ ἐπιτύχωμεν, θὰ ἐννοήσωμεν τότε τί θὰ αἰσθάνωνται δι' ἡμᾶς καὶ πῶς θὰ μᾶς κρίνουν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ καὶ θὰ κρίνωμεν ἀπὸ τοῦδε τὰς πράξεις μας ὡς νὰ ἐξῶμεν μὲ τὰς μελλούσας γενεάς. Καὶ ὅταν μεταφερθῶμεν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον μὲ τὴν φαντασίαν μας εἰς τὸ μέλλον καὶ καθήσωμεν νὰ συζητῶμεν μὲ τοὺς ἀπογόνους μας, τότε θὰ σχηματίζωμεν πάντοτε τὰς καλύτερας ἀποφάσεις διὰ τὰ πατριωτικὰ ζητήματα ποῦ ἀναφύονται κάθε φορὰν εἰς τὸν τόπον μας καὶ δὲν θὰ παρασυρόμεθα οὔτε ἀπὸ συμφέροντα, οὔτε ἀπὸ πάθη καὶ αἰσθηματῶν πρὸς πρόσωπα.

Ἀποχή ἀπὸ τὰς πολιτικὰς συζητήσεις.

Οἱ πρόσκοποι ἀνήκουσι εἰς τὴν κοινὴν οἰκογένειαν ποῦ λέγεται πατρίς καὶ ἀποβλέπουσι εἰς τὸ συμφέρον καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς ἀποκλειστικῶς, ὡς ἐνιαίου συνόλου. Καὶ ὅλοι αἱ οἰκογένειαι ποῦ ἀποτελοῦν τὴν αὐτὴν πατρίδα, ὡς μέρη τοῦ ὅλου, εἶναι ἰδικαί των οἰκογένειαι, ἀπ' οὗ ἰδική των εἶναι καὶ ἡ πατρίς, καὶ πρέπει νὰ τὰς ἀγαποῦν ἐξ ἴσου. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὰς συζητήσεις διὰ τὰ πολιτικὰ ζητήματα

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ ΤΑ
ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΕΧΕΙ Ο ΤΙΤΑΝ

που χωρίζουν τὰς διαφορούς οικογενείας τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ τὰς κομματιάζουν εἰς κ ό μ μ α τ α. Διότι ἂν ἀρχίσουνται συζητήσεις οἱ πρόσκοποι θὰ διαιρεθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς κόμματα καὶ ἔτσι διασπᾶται ἡ ἐνότης των καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν ἰδεολογίαν των, πού εἶναι ἡ αὐτὴ δι' ὅλους. Πρέπει ἄλλως τε νὰ ἐννοήσουν οἱ πρόσκοποι, ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ κρίνουν ἐπὶ τῶν ζητημάτων πού διαιροῦν τὰ κόμματα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄς περιορισθοῦν νὰ δυναμώσουν τὴν κρίσιν των διὰ τῶν παρατηρήσεων πού θὰ κάνουν ἐπὶ τῶν διαφορῶν πραγμάτων πού ὑποπίπτουν εἰς τὴν ἀντίληψίν των. Καὶ ἅμα ὠριμάσει ἡ ἡλικία των, πού θὰ ἔχει ὠριμάσει καὶ ἡ κρίσις των, τότε, ποτισμένοι, ὡς εἶναι, μὲ τὴν προσκοπικὴν ἰδεολογίαν, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ εὐρίσκουν τὸν καλλίτερον δρόμον πού πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν εἰς κάθε πολιτικὸν ζήτημα.

Τώρα οἱ πρόσκοποι εἶναι ὅλοι ὁμοιόδεάται καὶ ἀδελφοί. Καὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν, ὅτι, ἂν ἡσυχολοῦντο μὲ τὰ πολιτικὰ ζητήματα, θὰ παρεσύροντο ἀπὸ τὰς συμπαθείας των ἢ τὰς ἀντιπαθείας των πρὸς τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα συμπαθοῦν ἢ ἀντιπαθοῦν καὶ θὰ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ κρίνουν μόνοι των τὰ πράγματα. Καὶ ὁ πρόσκοπος δὲν πρέπει οὔτε νὰ πρῶτι, οὔτε νὰ λέγη τι, ἂν δὲν ἔχη ὁ ἴδιος ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀκριβῆ γνώσιν τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ κρίνῃ. Καὶ πρέπει κάθε πρόσκοπος νὰ μάθῃ νὰ σκέπτεται μόνος του χωρὶς νὰ ἐπιηρεάζεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅταν μάλιστα αὐτοὶ οἱ ἄλλοι παρασύρονται ἀπὸ τὰ πάθη των καὶ τὰ συμφέροντά των, καὶ δὲν κρίνουν τὰ πράγματα ἀπὸ περιωπῆς, ὡς πρέπει νὰ τὰ κρίνουν οἱ πρόσκοποι, οἱ ὁποῖοι δὲν σκέπτονται παρὰ μόνον τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος των, πρὸς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχουν ἀφιερῶσει ὅλην τὴν ἀγάπην των.

Ἄγάπη πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν.

Πρέπει νὰ διδάσκητε τοὺς προσκόπους σας ν' ἀγάπησουν τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν. Ἔτσι θὰ τοὺς κάμνεται καὶ χρηστοὺς πολίτας. Διότι ὁ ἀληθινὰ ἐλεύθερος ἄνθρωπος σέβεται περισσότερο τοὺς νόμους καὶ τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ζῆ. Πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅλοι, ὅτι ἐλευθερία δὲν εἶναι ἡ κατάστασις ἐκεῖνη, κατὰ τὴν ὁποίαν καθέννας εἶναι ἐλεύθερος νὰ κἀνῃ, ὅτι θέλει χωρὶς νὰ λομβάνῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν θέλησιν τῶν ἄλλων, οὔτε τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι ἐλευθερία, ἀλλ' ἀγριότης. Καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὕτην ἀναπτύσσεται ὁ ἐγωϊσμός καὶ τὸ δουρικὸν φρόνημα καὶ ὑπονομεύονται αἱ βύσεις τῆς κοινωνίας. Π ἀληθινὴ ἐλευθερία βασιζέται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς: νὰ μὴ κἀνῃς εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι. «Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποιήσης.» Τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τοῦ σημερινοῦ πολιτικοῦ.

Ἡ εὐθύνη τῶν πράξεων.

Οἱ πρόσκοποι πρέπει νὰ συνειθίσουν νὰ ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων των. Καὶ ὅταν κανεὶς παρεκλίνη ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν, πρέπει νὰ συνειθίσῃ μόνος του νὰ εὐρίσκῃ τὸν δρόμον πού ἔχασε. Ὅσον περισσότερο κοπιᾶσει καὶ στενοχωρηθῆ μὲχρις οὐ εὕρη τὸν δρόμον του, τόσοσιν μεγαλύτερα θὰ

εἶναι ἡ ὠφέλειά του. Τὸ πάθημα θὰ εἶναι μάθημα. Ὁ πρόσκοπος, ὁσάκις προβαίνει εἰς πράξιν τινά, πρέπει νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν ἔχει νὰ εὕρη ἀπὸ κανένα βοήθειαν. Καὶ, ὅταν ἀρχίσῃ μὲ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν, θὰ προσέξῃ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὀρθῶς καὶ μὴ πέσῃ ἔξω, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῆ εἰς κανένα ἀδιέξοδον. Λιὰ νὰ σᾶς δώσω νὰ ἐννοήσετε τι ἐννοῶ μ' αὐτὰ καὶ τι σημασίαν δίδω, θὰ σᾶς εἴπω ἐν παράδειγμα τοῦ βίου μου πού πολὺ ἐπέδρασε ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρός μου.

Πρὸ 25 περίπου ἐτῶν, ὅτε εὐρισκόμην εἰς Κρήτην, εἶχον μεταβῆ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς ἐκδρομὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον λάβει μέρος καὶ οἱ δύο υἱοὶ του. Ὁ μεγαλύτερος τῶν υἱῶν του Κυριάκος, μόλις τότε 10 ἐτῶν, ἐπροχώρησι πρὸς δύο δεξαμενάς πλήρεις ὕδατος δι' ἐνὸς στενοῦ διαδρόμου, ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποῖου ἔχαινον αἱ δεξαμεναὶ καὶ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ εἰς αὐτάς. Ὁ πατὴρ του τὸν ἔβλεπε μακρόθεν καὶ προσεποιεῖτο, ὅτι δὲν τὸν ἔβλεπε. Ἐγὼ ἔσπευσα νὰ τὸν ἀποσύρω, διὰ νὰ μὴ πέσῃ καὶ πνιγῆ. Καὶ τότε ὁ πατὴρ του μ' ἔσταμάτησε καὶ δὲν μὲ ἄφισε νὰ προχωρήσω.

— Ἀφισέ τον, μού εἶπε, διὰ νὰ μάθῃ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς εὐθύναις τῶν πράξεών του. Ὅπως ἐπῆγε ἐκεῖ πού ἔφθασε, πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ γυρίσῃ ὀπίσω μόνος του.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ ἐπρόσεχε καὶ ἂν ὁ υἱὸς του ἐπιπτε, θὰ ἔσπευδε νὰ τὸν σώσῃ.

Μὲ τὸ παράδειγμα αὐτὸ δίδω νὰ ἐννοηθῆ τι ἐννοῶ. Πόσες φορές ἀπερίσκεπτοι δὲν βαίνομεν πρὸ ἀδιεξόδου καὶ ἐπειτα, ἐνῶ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ προχωρήσωμεν δυσκολευόμεθα νὰ γυρίσωμεν ὀπίσω! Καὶ πόσον χρήσιμον εἶναι, νὰ συνειθίσωμεν νὰ μὴ προχωρῶμεν πρὸς τὰ ἀδιέξοδα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἀκατανίκητον ροπὴν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες.

Ὁ ἐθνικὸς χαρακτῆρ τοῦ ἔργου τῶν Προσκόπων.

Διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Προσκόπων δὲν βελτιοῦνται τὰ ἄτομα μόνον, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ προσδεύει καὶ τὸ Κράτος· ἐπιτυγχάνεται δὲ δι' αὐτοῦ καὶ ἡ τόσοσιν πολὺτιμος διὰ πᾶν Ἔθνος ἀφομοίωσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Ἡ εὐπορος τάξις μὲ τὴν ἄπορον, ἀλλὰ τὴν ἔχουσαν τόσα εὐγενῆ αἰσθήματα, θὰ γνωρισθοῦν καλλίτερον καὶ ἐκ τῆς γνωριμίας αὐτῆς θ' ἀναπτυχθῆ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ δύναμις ἐνὸς Ἔθνους.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἰδίαι τῶν ἄλλοτε ὑποδούλων μερῶν καὶ τὴν Μικρασιατικὴν συμφοράν, ὅτε ὁ Ἕλληνικὸς πληθυσμὸς εἶνοι ποικίλλος εἰς φρονήματα, χαρακτῆρας, καὶ γλώσσαν ἀκόμη, ὁ προσκοπισμὸς ἔχει μεγίστην ἐθνικὴν ἀποστολήν. Δι' αὐτοῦ πρὸ πάντων θὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀφομοίωσις ὅλων τῶν πληθυσμῶν διὰ τῆς ἀλληλοεπιδράσεως τοῦ χαρακτῆρος των καὶ θ' ἀποβληθοῦν ἀπὸ τὰς συνειδήσεις τῶν παιδιῶν τὰ σπέρματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἀφήσει εἰς τὴν ψυχὴν των ἡ μακρὰ δουλεία, ἡ δὲ Ἕλληνικὴ φυλὴ διὰ τῆς ἀλληλοεπιδράσεως αὐτῆς μεγάλως ἔχει νὰ ὠφληθῆ. Διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ ἰδίαι θὰ ἐννοήσουν ὅλοι οἱ λαοὶ πού ζοῦν εἰς τὸ σημερινὸν Ἕλληνικὸν Κράτος, ὅτι εἶναι ἀδελφοὶ καὶ θὰ ἐνδιαφέρονται ἐξ ἴσου διὰ τὴν κοινὴν πατρίδα ὡς ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν οικογενειῶν πού ζοῦν εἰς τὸ αὐτὸ Κράτος. Διὰ

τοῦτο καὶ ὅταν διὰ τῆς ἐργασίας μας ἀποδείξωμεν πόσον μέγας εἶναι ὁ προορισμὸς τοῦ προσκοπισμοῦ, ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἔχωμεν ὅλην τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Πολιτείας εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχωμεν τοὺς σκοποὺς ποῦ ἐπιδιώκομεν.

Ἐκδρομαὶ εἰς ἱστορικὰ μέρη.

Διὰ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται αἱ κατὰ τὸ θέρος προσκοπικαὶ συγκεντρώσεις, πρέπει καθ' ὅλον τὸ ἄλλο ἔτος κάθε ἡμᾶς ν' ἀποταμιεύη, ὡς εἶπομεν, ὅ,τι δύναται διὰ συνεισφορᾶς τῶν προσκόπων τῆς, οἱ ὅποιοι ἔτσι θὰ συνειδίσουν εἰς τὴν ἀποταμίευσιν καὶ τὴν ἀλληλοβοήθειαν. Αἱ ἐκδρομαὶ κατὰ τὸ θέρος καλὸν εἶναι νὰ γίνωνται εἰς μέρη, ὅπου ἔχουν διαδραματισθῆ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς συγχρόνου καὶ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας μας. Κατὰ τὰς εἰς τὰ μέρη ταῦτα συγκεντρώσεις ὁ ἀρχηγὸς πρέπει νὰ εἶναι παρεσκευασμένος νὰ ἐξάσῃ τὰ γεγονότα ποῦ ἔλαβον χώραν ἐκεῖ, διὰ νὰ ξαναζωτανέψῃ τὴν ἱστορίαν μας, ὥστε νὰ μείνῃ ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην τῶν προσκόπων. Εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῶν πρέπει νὰ εἶναι σύντομοι, διὰ νὰ μὴ κουράζωμεν τοὺς προσκόπους τῶν.

Ἄς μὴ ἐξαντλήσωμεν τὸ θέμα τῶν διὰ μᾶς. Ὅσαίς οἱ πρόσκοποι μεταβαίνουν εἰς μέρος, ὅπου ἔχουν πέσει μάρτυρες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας πρέπει νὰ ἐπιδεικνύουν τὸν προσήκοντα εἰς αὐτοὺς σεβασμὸν τῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ἘΝΑ Ἐνωμοτάρχην

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

Ἡ ὑποσχέσις τοῦ πρόσκοπου

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Ἐλαβα τὸ γράμμα σου, διὰ τοῦ ἔπολου μου γνωρίζεις ὅτι ἔγινες Ἐνωμοτάρχης. Μετὰ τὴν τριετή σου εὐδόκιμον Προσκοπικὴν σου ὑπηρεσίαν σοῦ ἀξίζει. Ἡ προαγωγή σου σημαίνει ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς σου σὲ ἔκρινε ἀξίον. Πρέπει καὶ σὺ τώρα νὰ τοῦ ἀποδείξῃς ὅτι εἶχε δίκαιον.

Μοῦ λέγεις ὅτι ἐννοεῖς νὰ ἔχῃς τὴν καλλιτέραν ἐνωμοτίαν ὅλης τῆς προσκοπικῆς κινήσεως. Ἐὰν ἔχῃς αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν, θὰ ἀναλάβῃς κατὰ πολὺ τολμημὴν, ἀλλ' ἀξίζει τὸν κόπον νὰ εἶναι τίς βαθμοφόρος ἀποφαισιτικὸς διὰ νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ. Δὲν εἶναι τόσον ἡ ἐπιτυχία ποῦ κάμνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἡ προσπάθειος τὴν ὅποιαν καταβάλλει πρὸς τοῦτο, ἐὰν ἐπιμείνῃς θὰ τὸ ἐπιτύχῃς, ἀλλὰ νὰ μὴ υπερηφανευθῆς ὅταν τὸ ἐπιτύχῃς.

Ἡ προσπάθεια θὰ σοῦ δώσῃ καλὰ στελέχη διὰ τὸν προσκοπισμὸν, ἀλλὰ σκέψου, μήπως αἱ συχναὶ ἐπιτυχίαι σοῦ σὲ κάμουν ἐγωϊστὴν.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποῦ πρέπει νὰ σκεφθῆς ἐὰν θέλῃς νὰ γίνῃς Ἀρχηγὸς εἶναι, ποῦ ἐννοεῖς νὰ ὀδηγήσῃς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ σὲ ἀκολουθήσωμεν.

Ἐπάρχουν ἔξ ἄλλοι σύντροφοι εἰς τὴν ἐνωμοτίαν τῶν σκύλων, ἐκτεὸς ἀπὸ σέ: Δύνανται νὰ πηδήσωμεν πολὺ καλὰ ὅλοι, ἐὰν τοὺς ὑποδείξῃς ποῦ νὰ πηδήσωμεν: ἀλλὰ ὅταν βλέπω αὐτοὺς νὰ πηδοῦν εἰς ὅποιαν

δήποτε διεύθυνσιν, αὐτὸ μὲ κάμνει νὰ σκέπτομαι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐνωμοτίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποχωρήσῃ, διὰ νὰ ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του, περισσότερον Πρόσκοπος.

Ἡ ὑποχρέωσις σου, ὡς Ἐνωμοτάρχης εἶναι νὰ κάμῃς ἐπτὰ καλοὺς Πρόσκοπους, καὶ εἰς ἔξ αὐτῶν θὰ εἶσαι σὺ. Καὶ ἐκάστην φοράν ποῦ θὰ περιπατεῖται ἡ τρέχουσα πρὸς τὴν διεύθυνσιν ποῦ ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ καλὸς Πρόσκοπος εὐρίσκεισθε εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ἐπὶ τὴν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς [Πάξεν Πάουελ] σοῦ ζητεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἐπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι νομίζουσιν ὅτι Πρόσκοπος εἶναι ἕνας τύπος με ἀκάθαρτα γόνατα καὶ με καπέλλο πλατύγυρον, ἄλλοι ὅτι εἶναι ἕνα παιδί τὸ ὅποιον ἔχει τὴν σκέψιν ἀγνήν καὶ μιὰ μεγάλη καρδιά.

Ὅταν πηγαίνῃς εἰς τὸν κόσμον με τὸ τρίφυλλον εἰς τὴν κομβιοδόχην σου, θὰ ἴδῃς ὅτι οἱ ἄνθρωποι σχηματίζουν διαφόρους ἰδέας ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ Προσκοπισμοῦ, ἀλλ' ἀρκεῖ αἱ ἰδικαὶ σου ἰδέαι νὰ εἶναι ἀγαθαί, καὶ τῶν ἄλλων δὲν ἐνδιαφέρει καὶ τόσον. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον εἰς ὅρισμὸς διὰ τὸν Πρόσκοπον: Ὁ Πρόσκοπος εἶναι ἕνα παιδί, τὸ ὅποιον ἔσταται ἐκεῖ εὐθυμένως, με τὰ τρία δάκτυλα ὑψωμένα, καὶ τὸ ὅποιον λέγει: «Ὀρκίζομαι εἰς τὴν τιμὴν μου νὰ κάμω τὸ καλλίτερον με πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα: Δεύτερον, νὰ βοηθῶ τὸν πλησίον μου εἰς κάθε περιστάσιν καὶ Τρίτον, νὰ ὑπακούω εἰς τὸν Προσκοπικὸν νόμον.»

Ὅποιο παιδί εἰς τὸν κόσμον ἔκαμε αὐτὸν τὸν ὄρκον εἶναι Πρόσκοπος, ἐπίσης δὲ ἐκεῖνο ποῦ δὲν τὸν ἔκαμε δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ μέλος τῆς Προσκοπικῆς ἀδελφότητος.

Ἀλλὰ ὁ Ἐνωμοτάρχης πρέπει νὰ εἶναι πλέον ἢ ἄπλοος Πρόσκοπος: πρέπει νὰ ἦναι καλὸς Πρόσκοπος καὶ ὄχι κακὸς. Ἴδου ἡ διαφορά. Ἐνας κακὸς πρόσκοπος εἶναι ἕνα παιδί τὸ ὅποιον ὀρκίσθη χωρὶς καὶ τοῦτο νὰ τοῦ κάμῃ καὶ πολλὴν ἐντύπωσιν: ἐνῶ ἕνας καλὸς, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸν ὄρκον του καὶ προσπαθεῖ πάντοτε νὰ τὸν κρατῇ.

Ὁ καλὸς Πρόσκοπος σκέπτεται διαρκῶς τὸν ὄρκον του, τὸν ἐπαναλαμβάνει διὰ νὰ μὴ τὸν λησμονήσῃ.

Γνωρίζει τὸν Προσκοπικὸν νόμον ἀπὸ μνήμης, καὶ ἀκόμη περισσότερον, τὸν ἐννοεῖ, καὶ τὸν ἐννοεῖ διότι τὸν ἐφήρμοσε. Δὲν δύνασαι νὰ μείνῃς πιστὸς εἰς τὸν νόμον ἐὰν δὲν τὸν ἐννοήσῃς. Ἀπ' ἐναντίας, ἐὰν δὲν τὸν ἐφαρμόξῃς. Θὰ ἴδῃς ὅτι ἔχει μεγάλην σημασίαν τὴν ὅποιαν δὲν θὰ ἐξετίμας ποτὲ ἐὰν ἀπλῶς τὸν ἀπεστήθιζες ἀπὸ ἕνα βιβλίον. Λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ ἔχῃς μίαν καλὴν Ἐνωμοτίαν ἀπὸ ἐκλεκτοὺς Πρόσκοπους.

Θὰ συναντηθῆς μετὴν Ἐνωμοτίαν σου διὰ πρῶτην φοράν τὴν ἐσπέραν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Δόσε νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς οἱ ἄλλοι σύντροφοί σου τί εἶναι ἐννοήσιμος. — Ὅτι δὲν ἐννοεῖς μόνον νὰ ἐνθυμηθῇς τὸν Προσκοπικὸν νόμον ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ἐφαρμόξῃς — καὶ ὅτι μόλις ἀρχίσῃς νὰ τὸν ἐφαρμόξῃς θὰ θελήσῃς ν' ἀποκτήσῃς μερικὰ ἀπὸ τὰ πενήντα τρία πτυχία, περὶ τῶν ὅποιων μοῦ ὀμίλεις πρὸ ἡμερῶν, τὸ ἐσπέρας, ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς ἐργασίας μας.

Θὰ εἰπῆς εἰς τοὺς προσκόπους σου, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ σώσωμεν ἕνα πνιγόμενον, χαιρετώντες αὐτὸν καὶ ἀρκούμενοι νὰ τοῦ προσφέρωμεν ἕνα κάθισμα εἰς τὴν παραλίαν, παρὰ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὸν τραθῃ-

ξουν από την θάλασσαν.

Θά τους ειπής ότι δεν ήμπορουβ βοηθήτουβ ξέναν ήπειν έ έποτος έμπερδευθή εις τό μέσον τής έδου, χαϊδευόντες τόν λαϊμόν του και διδόντες εις αυτόν ένα κομμάτι ζάχαρι.

Θά τους έξηγήσης ότι δεν ήμπορουβ νά βοηθήσουβ μιάν τρελλήν γυναίκα νά διασχίση τόν δρόμον, εάν αυτοί εις ίδιοι είναι τόσον τυφλοί ώστε νά μη παρατηρήσουβ τήν παρουσιαν τής.

Λοιπόν, διά νά είσαι πρόσκοπος πρέπει νά έφαρμόξης τόν Προσκοπικόν νόμον, τοϋτο δεν είναι δυνατόν εάν δεν γνωρίζης τίποτε περι αυτού, και δεν μανθάει κανεις τίποτε περι αυτού, εάν δεν είναι έτοιμος νά μάθη.

Αι λοιπόν Κώστα, θά έργασθής πολυ με τά παιδιά σου αυτοϋς τους μύνας. Έκεινο που είναι πολυ ενδιαφέρον είναι νά τά κάμη: νά έννοήσουβ ότι ή σπονδυλική στήλη του Προσκοπισμού είναι ή προσκοπική ύπόσχεσις και έ Προσκοπικός νόμος

Θά κάμης καλά εάν θυσιάσης έν τέταρτον τής ώρας διά τόν νόμον των Προσκόπων, εσάκις έχης συγκέντρωσιν.

Δύνασαι νά λαμβάνης ένα άρθρον εκάστην φοράν και νά έξηγής εσον δύνασαι καλλίτερον τί έννοιει. Θά έρωτήσης τότε τά παιδιά σου, τί σκέπτονται αυτοί ότι έννοει, και μεταξύ σας οι έπτά, θά σχηματίσετε μερικές θαυμάσιες ιδέες. Τήν έρχομένην έβδομάδα, όταν θά συγκεντρωθήτε και πάλιν νά συζητήσετε επί ενός άλλου άρθρου του νόμου, να έρωτήσης τήν έννομιαν σου εάν άνεκάλυψεν νέας τινάς μεθόδους όπως τηρήσουβ καλλίτερον τόν νόμον που τους έδίδαξες πρό μιας έβδομάδος.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον αι γνώσεις και ή δξύτης τής αντιλήψεως τής έννομιαν σου θ' αυξάνουβ διαρκώς, και ή ύπόσχεσις και έ νόμος των Προσκόπων θ' αρχίσουβ νά λαμβάνουβ πολυ μέρος εις τήν καθημερινήν ζωήν των παιδιών.

Είς άλλην μου επιστολήν θά σου αναφέρω περι των άρθρων του Προσκοπικού νόμου, και τοϋτο θά έξαρτηθή από τόν καιρόν που θά ήμπερέσω νά διαθέσω.

( ) ειλικρινής σου συνάδελφος Πρόσκοπος

KIMON

Πόρος 23 Σεπτεμβρίου 1926

Έκ του Άγγλικού

Θεοδώρα Χρ. Κ. Μπρισμιτζάκη

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

"BE PREPARED."

Σας έλεγα, λοιπόν, τί θά γίνη όταν αύριον, μεθαύριον, μετά πέντε, δέκα, είκοσι χρόνια, πραγματοποιηθή αυτό τό πολυ μεγάλο και πολυ ανθρωπιστικό όνειρο, νά γίνουβ όλοι μικροί και μεγάλοι, καλοί και κακοί, φτωχοί ή πλούσιοι, μορφωμένοι ή άμόρφωτοι, πρόσκοποι και φορέσουβ αυτή τή στολή που όταν κανεις τή φέρει νοσταλγή βουνό, πεύκο, έλατο ύπαιθρο. Τί θά γίνη λοιπόν; Για φαντασθήτε ένα μεγάλο στρατόπεδο εις τό όποιον όλοι θά είναι ίσοι, όλοι θ' αγαπώνται μεταξύ των, δεν θά ύπαρχη έχθρα

ό ένας θά βοηθή τόν άλλον, θά είνε όλοι άδελφοί. Αυτό τό πολυ άπέραντο και πολυ άδελφικέ στρατόπεδο θά γίνη όταν όλοι θά γίνουβ πρόσκοποι και δεν θά ύπαρχη άνθρωπος που δεν θά ξέρη τί σημαίνει πρόσκοπος όπως παρατηρείται σήμερα. Τότε θά έχη φθάση εις τό κατακόρυφον ή ύψηλή εκείνη διδασκαλία: «Βοηθείτε πάντα άνθρωπον και εις πάσαν περίστασιν» τήν όποιαν σήμερα έχει έγκλωπωθή ο προσκοπισμός και τήν επιβάλλει στους προσκόπους και τότε, και τότε, άνθρωποι μικροί και μεγάλοι θά αναζητουβ τήν ευκαιρία τήν κατάλληλη νά κάμουβ τή καθημερινή καλή πράξη και τότε δεν θά ύπαρχουβ άεργοι, διότι ο πρόσκοπος γνωρίζει και μαθαίνει νά εργάζεται σάν τό μηρυγκι από τό πρωι έως τό βράδυ και τότε κάθε πρόσκοπος θά έχη και τήν περιουσιαν του γιατί ο πρόσκοπος αν δεν έχει καταθέσεις σε μια Τράπεζα δεν μπορεί νά πή παραπάνω από δόκιμος, και τότε κάθε άνθρωπος που θά τύχη νά χτυπιέται έξαφνα στο δρόμο θά έχη άμέσως τήν περιποίησι του γιατί όλοι οι πρόσκοποι, άλλος λίγο και άλλος πολυ, ξέρουβ από λίγες πρώτες βοήθειες και τότε θά έλαττωθουβ στο μίνιμουμ οι καχεκτικοί και οι φθιστικοί γιατί όποιος αγαπά τό ύπαιθρο ποτε δεν έχει νά φοβηθή αρρώστεια των πνευμόνων, τότε δε άκόμη κανεις άνθρωπος δεν θά στενοχωρηται για τίποτ στην ζωή του γιατί τό «BE PREPARED» (έσο έτοιμος) του Βάδεν Πάουελ θά τώχουβ όλοι για Ευαγγέλιον στη ζωή τους και όταν κανεις βρίσκεται πάντα έτοιμος νά αντιμετώπιση όλα τά προβλήματα τής ζωής του δεν στενοχωρείται ποτε για τίποτε και τό κάθε τι που του παρουσιάζεται τό αντιμετώπιζει με όλη τήν ψυχική δύναμη και όλη τήν έτοιμότητα που ο προσκοπισμός επιβάλλει νά έχη. «Έσο έτοιμος» είνε τό ρητόν εκείνο που σου λέγει ότι πρέπει όλο νά παρασκευάζεσαι για νά είσαι έτοιμος ν' αντιμετώπισης ότι δήποτε σου παρουσιασθή, και όταν παρασκευάζεσαι συνεχώς πάντα κερδίζεις, πάντα είσαι ώφελημένος εις ότι δήποτε και αν καταγίνεσαι έχον σχέσι με τήν προπαρασκευή.

* * *

Ένα από τά μεγαλείτερο δε καλά που έχει νά επιφέρει ή εξαπλωσις του προσκοπισμού εις όλας τάς τάξεις, ή ύποχρεωποίησις του, νά πουμε, είνε ασφαλώς και ή πρόληψις των πολέμων. Στο προηγούμενο ακριβώς φύλλο, τό δεύτερο άρθρο του περιοδικού μας, γράφει καθαρά τί λέγει ο Άρχιπρόσκοπός μας, ο αγαπητός μας Μπάδεν Πάουελ για τή δύναμη που αποκτά από μέρα σε μέρα ο προσκοπισμός. Άκόμη και οι αντιπρόσωποι τής Κοινωνίας των Έθνών που παρέστησαν σε κάποιο προσκοπικό συνέδριο εθαύμασαν τήν οργάνωσι μας και τήν αγάπη με τήν όποιαν άλληλοεργαζόμεθα και συνερχόμεθα κάθε χρόνο ποτε στην Ευρώπη και ποτε στην Άμερική, τό δε προσκοπικά συνέδρια που αποβλέπουνε στην τελειοποίησι του Προσκοπισμού, σιγά σιγά και όσο περνά ο καιρός, όλο και τελειοποιουβται και μια μέρα, που δεν τήν βλέπω νά είνε πολυ μακριά, ένα άπέραντο κήρυγμα θά ήγήση σ' όλη τήν οικουμένη και τό κήρυγμα αυτό θά είνε τό κήρυγμα τής αδελφώσεως, τής καταπαύσεως των πολέμων και των διεθνών ερίδων, τής έξοντώσεως των ανθρωπίνων άλληλοσπαραγμών και τό κήρυγμα αυτό και ή φωνή αυτή, που θά σημανη τήν παύσι όλων αυτών των αηδών θεαμάτων τά

ὅποια εἶδομεν τὴν τελευταία ἰδίως δεκαετία, τὸ κήρυγμα αὐτὸ θὰ εἶνε μιὰ μεγάλη καμπάνα ποῦ τὸ κουδούνισμά της θ' ἀκούγεται σ' ὅλη τὴν ὑφήλιο καὶ τὴν καμπάνα αὐτὴ θὰ τὴν κρούη ἡχηρὰ ἡχηρὰ κάποιος πρόσκοπος ποῦ θάχη τότε ὅλη τὴν δύναμι ν' ἀκουσθῆ ἀπὸ παντοῦ καὶ θάχη ὅλη τὴν ἐπιβολὴ νὰ διατάξη νὰ τὸν ἀκούσουν διότι ἡ διαταγὴ του δὲν θάναί προσταγὴ ἀλλὰ θάναί κρυψὴ φιλική, ἀδελφική, προσκοπικὴ ποῦ θὰ βγαίνει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ὠραίας προσκοπικῆς ψυχῆς καὶ θὰ εἶνε τόσο ἡχηρὰ ποῦ θὰ τὴν ἀκούσουν ὅλοι ἀπὸ τοῦ βορείου μέχρι τοῦ νοτίου Πόλου. Αὐτὸ τὸ γλυκὸ ὄνειρο μιὰ μέρα ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ πραγματικότης, γιατί κάθε χρόνο ποῦ περνᾷ οἱ πρόσκοποι ὁλοὲν μεγαλώνουν καὶ αὐξάνονται καὶ πληθύνονται. Πρέπει ὅμως γιὰ νὰ γίνῃ πραγματικότης, αὐτὸ τὸ ὄνειρο ὅλοι νὰ ἐργασθοῦμε ὅσο μποροῦμε, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ νὰ τονώσουμε τὸν προσκοπισμὸ καὶ νὰ προσηλυτίσουμε σαυτὴν τὴν ἰδεολογία σιγὰ σιγὰ τὴν ἑλληνικὴ νεότητα. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐργασία καὶ πῶς θὰ προπαγανδίσετε σεῖς ὅλοι πρόσκοποι καὶ ἀρχηγοὶ θὰ σᾶς τὸ πῶ στὸ ἄλλο φύλλο.

E. N. ΠΕΡΑΙΚΕΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Πρὸς τὰς διαφόρους προσκοπικὰς Ἀρχάς.

Παρατηροῦμεν, ὅτι διάφοροι προσκοπικὰ Ἀρχαὶ ἀπευθύνονται χωρὶς νὰ τηροῦν κανόνας τῆς ἱεραρχίας εἰς διαφόρους ἀρχὰς διὰ προσκοπικὰ ζητήματα. Συνεπεία τοιαύτης τινὸς παρατυπίας τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ διαδιβάξον ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5195 ἔ. ἔ. ἐγγράφου του σχετικῶν διάδημα μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐκδώσωμεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς προσκοπικὰς ὀργανώσεις, διὰ τῆς ὁποίας νὰ γνωρίζωμεν πρὸς αὐτάς ὅτι διὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα αὐτάς ζητήματα πρέπει νὰ ἀναφέρονται ἱεραρχικῶς πρὸς τὰς προϊσταμένας αὐτῶν ἀρχάς.

Λαβόντες γνώσιν τοῦ ἀνωτέρου ἀτόπου παρακαλοῦμεν νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ προσκοπισμὸς πλὴν ἄλλων, πρέπει νὰ εἶναι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πειθαρχίας καὶ τάξεως. Καὶ δι' ἄλλους μὲν πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ διὰ νὰ τηρηταί ἐνότης ἐνεργείας εἶναι ἀνάγκη αἱ διάφοροι προσκοπικὰ ἀρχαὶ νὰ τηροῦντοὺς κανόνας τῆς ἱεραρχίας, ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ Σῶμα Προσκόπων.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ προσκοπισμὸς διήλθε τελευταίως κρίσιμον περίοδον ὀφειλομένην εἰς διάφορα αἰτία. Τὸ νέον Συμβούλιον μόλις ἀναλαβὸν νὰ καθήκοντά του παλαίει κατὰ παντοίων δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπαυξάνονται ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως ἐντύπων βιβλίων καὶ ἐκ τῆς οἰκτρᾶς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου του.

Ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον πέποιθεν, ὅτι θὰ παρηκάμψῃ τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας καὶ ὅτι εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον ἡ ὀργάνωσις τοῦ Σώματος θὰ εἶναι πλήρης διὰ νὰ κάτασθῇ δυνατόν, ὅπως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς προσκοπισμὸς καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν, εἰς ἣν ἀνήκει, ἡ ὁποία τὰ πρῶτά της νάματα ἤντησεν ἀπὸ τὰ διδάγματα τῶν ἀθανάτων προγόνων μας.

Διὰ τοῦτο αἱ διάφοροι προσκοπικὰ Ἀρχαὶ πρέπει

να ἔχουν πάντα τὰ ὅσα ὑπ' ὄψιν καὶ συμμεριζόμεναι τὰς στενοχωρίας μας πρέπει νὰ μᾶς συνδράμουν διὰ τῆς ὑπομονῆς των, ὅπως φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας τὸ δυσχερὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβομεν.

Ἀθῆναι 28 Σεβρίου 1926

Ὁ Πρόεδρος

I. Γ. ΜΑΛΙΑΚΗΣ

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Με μεγάλη ἐπιτυχία δόθηκε στὸ Μῦλο ἡ προαγγελθεῖσα ἐπίδειξις τῶν Προσκόπων μας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στρατηγοῦ Διαλέττη Ἡ ἐπίδειξις ἀρχίζει κατὰ τὴν 6,30 τὸ ἀπόγευμα, παρουσιασμένων τῶν ἐπισήμων καὶ πλήθος λαοῦ παντὸς φύλλου καὶ ηλικίας, μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν Προσκόπων.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ἐπακολουθεῖ: σηματοδοσία, ψευδομάχη, ἐπίδειξις ἐπιδέσεων, κατασκευὴ προχείρων ἰσορείων καὶ μεταφορὰ τραυματιῶν.

Τὴν ψευδομάχην ἀκολουθεῖ: ἐγκατάστασιν τηλεφωνικῆς γραμμῆς. Συγχρόνως ἄλλοι Προσκοποὶ κατασκευάζουν καλύβην, καὶ ἄλλοι σχεδίαν, τῆς ὁποίας ὁδηγὸς ἐπέβη ὁ κ. Παναγιώδης.

Ἀκολουθοῦν κατὰ σειράν:

Δρόμος μετ' ἐμποδίων 100 μ.: Α! Γούναρης Κ.

Δρόμος ταχύτητος 100.: Α! Κωνσταντόπουλος.

Σκοποβολή: Α! Παππᾶς Κ. ἐπιτυχία 72 ο)ο.

Διελκυστήριδα Κενταύρων: Ἐκ τῶν μικρῶν Ὀμάδων Παρησιᾶδης καὶ Παππᾶ ἡ τοῦ πρώτου νικητρία.

Κοκορομαχία: μετὰ νικητὰς α! σειράς: Πέσιον, Φιλίππου, καὶ Μετῆν, β' > : Πετροχειλον, Παπαζώην καὶ Παππᾶν.

Δρόμος ἐντὸς σάκκων 100 μ.: Γούναρης.

Πάλη: ἐπὶ τριῶν γύρων: Παρησιᾶδης 2 Παππᾶς 1.

Καὶ ἡ ἐπίδειξις τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον στὸν ἀρχηγὸν τοῦ Συστήματος κ. Γ. Βαβαρέτον καὶ τὸν ἀρχηγὸ Γ'. κ. Α. Μάνθο, τελειώνει μετὰ τὴν πάλην μέσα σιὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

Καὶ ἐνῶ ἀνάβουν τὰ ἠλεκτρικὰ λαμπιόνια, ὁ κόσμος φεύγει μετὰ ἕνα γλυκὸ χαμόγελο καὶ μετὰ γλυκὰ γλυκὰ ὄνειρα βλέποντας μακρὰ καὶ ψιθυρίζοντας: «εὐγεσας πρόσκοποι»...

O... ΣΟΡΙΣ

ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙ

Τοῦ ΙΑΜΕΝΝΑΙΣ.

Ἦταν νύχτα χειμωνιάτικη, ὁ ἀέρας σφύριζε ἔξω τὸ χιόνι ἀσπρίζε τὴν στέγην.

Κάτω ἀπὸ μιὰ ἀπὸ αὐτὴς τὴν στέγην, μέσα σ' ἕνα στενόχωρο δωμάτιο, καθισμένοι ἐργαζόταν μετὰ τὰ χέρια τους, μιὰ γυναίκα μετὰ ἄσπρα μαλλιά καὶ μιὰ νιά κόρη.

Κι' ἀπὸ καιρὸ, σὲ καιρὸ, ἡ γοιὰ γυναίκα ξαναζέστανε τὰ χλωμά της χέρια σ' ἕνα μικρὸ μαγκάλι. Μιὰ ἀσημένια λάμπα φώτιζε αὐτὸ τὸ φτωχόσπιτο, καὶ μιὰ ἀκτίνα τῆς πῆγαινε νὰ ξεψυχήσῃ σὲ μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας ποῦ κρεμιόταν ἀπὸ τὸν τοῖχο.

Κι' ἡ νέα κόρη ἀφοῦ σήκωσε τὰ μάτια, κοίταξε σωπένοντας γιὰ λίγες στιγμὲς, τὴν γυναίκα μετὰ τὰ ἄσπρα μαλλιά ἔπειτα τῆς λέγει: «Μητέρα μου, δὲν εἶσατε πάντα σ' αὐτὴ τὴν στέγησι.»

Ἡ μητέρα τῆς τῆς ἀπάντησε: «Κορίτσι μου, ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε εἶναι καλὰ χαμομένο.»

Κι' ἦταν σ' αὐτὴ τὴ φωνὴ μιὰ γλυκύτητα καὶ μιὰ φιλοστοργία ἀνέκφραστη.

(Ἀπ' τὸ Γαλλικὸ)

Γιάννινα 1925

ΟΡΕΣΤΗΣ ΣΟΡΙΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΗΡΟΥ ΚΩΣΤΑ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἄφου πέρασαν οἱ ἡμέραι τῆς Πανελληνίου συγκεντρώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πῆραμε καὶ μεῖς μέρος, πατόπιν τῆς ἀποφά εως τοῦ Τοπικοῦ μας Συνδέσμου τοῦ ὁποίου πρόεδρος τυγχάνει ὁ κ. Α. Βουρδουμπάκης, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ πραγματοποιήσωμε καὶ τὴν μεγαλύτεραν μας μέχρι σήμερον ἐκδρομὴν στὴν ὠραία Μακεδονία ποῦ ἀληθινὰ εἶναι ἡ Ἑλβετία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 12ης Ἰουλίου ὁ Ἐφορὸς μας κ. Σ. Κατεχάκης διέταξε νὰ γίνῃ προσκλητήριον ἐν πλήρει στολῇ, ἀφου προηγουμένως ἀπηγόρευσε τὴν ἐξοδὸν σιτοῦ προσκόπους μας.

Πιὰ χαρὰ ζοιγραφίστηκε σ' ὅλων τὰ πρόσωπα καὶ ὅλοι ὄνειρευόντο τὰ ὠραία τοπία ποῦ ἴκοναν νὰ τοὺς διηγῶνται καὶ τὰ συνεπλήρωναν τώρα μετὰ τὴν φαντασίαν των, καθισμένοι στὸ παράθυρο τῆς ἀμαξοστοιχίας.

Ὁ Ἐφορὸς ἐξήγησε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν τοῦ ξαφνικοῦ, ἀλλὰ ὠραίου τούτου παιχνιδιοῦ καὶ ἀπηγόρευσε τὴν ἐξοδὸν εἰς ὄλους γενικῶς, καθὼτι ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ ἐκκίνησις τὴν ἐπομένην τὸ πρωτῆ.

Κοιμηθήκαμε ἐνωρὶς καὶ σηκωθήκαμε νύκτα, πῆραμε τὸ τοῶν μας βιαστικὰ καὶ τραβήξαμε γιὰ τὸ σταθμὸ. Τακτοποιηθήκαμε στὰ βαγόνια καὶ ἀφήκαμε τὴν ὠραϊαν Ἀθῆνα στὰς 6 τὸ πρωτῆ τῆς 18ης.

Ὅλοι στὰ παράθυρα κυττάσαμε μετὰ θαυμασμὸ τὰ ὁμορφα τοπία τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὁποία διεδέχοντο κατόπιν τῆς Φωκίδος καὶ ταῦτα τῆς Θεσσαλίας.

Μετὰ 15 περίπου ὥρων ταξεῖδι φθάσαμε στὴν Λάρισα. Ἦταν βραδυνὸ καὶ ἔπρεπε νὰ σεφθοῦμε ποῦ θὰ περνούσαμε τὴν νύκτα.

Πλάι στὸ σταθμὸ ἕνας ἀγρὸς καινούριοθερισμένος μᾶς φιλοξένησε. Λύθησαν οἱ σάκκοι τῶν πασσάλων καὶ ὀρθοστατῶν καὶ τὸ παιχνίδι τῆς κατασκηνώσεως ἤρχισεν.

Δεξιὰ ἡ 1η Ὀμάς με ἀρχηγὸν τὸν κ. Γ. Βογιατζάκη καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν κ. Ε. Κοῦβον. ἔωσε τὸ σύνθημα τῆς ἐνίρξεως. Ἀριστερὰ αὐτῆς ἡ 2α με ἀρχηγὸν τὸν κ. Ε. Παπουτσάκη καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν κ. Α. Μηχελιδάκη ἐστοιχίζετο μετὰ τὴν πρώτην, μετ' αὐτὴν ἡ 3η με ἀρχηγὸν τὸν κ. Μ. Κιρλῆν καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν ὑποφαινόμενον καὶ κατόπιν ἡ 4η με ἀρχηγὸν τὸν κ. Κ. Βαρβεράκη καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν κ. Ε. Μαλλιωτάκη.

Ἦτο ἀπόλαυσις! Παλεύαμε μετὰ τὸ σκοτάδι συναγωνιζόμενοι ποῖος θὰ πρωτοτελειώσῃ.

Πῆραμε ὕστερα τὸ συσσίτιο καὶ πέσαμε νὰ κοιμηθοῦμε. Μᾶς πῆρε ὁ ὕπνος μετὰ τὸ νανούρισμα τῆς κηθάρας τοῦ συναδέλφου μου κ. Ἀλέκου Μιχελιδάκη ποῦ ὅταν δὲν ἔπαινε τὸ βιολί κρατοῦσε τὴν κιθάρα.

Τὸ πρωτῆ, κάναμε μιὰ βόλτα στὴν ὠραία Λάρισα τὴν ὁποίαν ἀφήσαμε στὰς 9, 30 π. μ. καὶ τραβήξαμε πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

***

Περάσαμε τὰ μαγευτικὰ Τέμπη μετὰ τὰ ὁμορφα ποταμῆματα στολισμένα μετὰ ποικίλλα δένδρα, τὰ ὁποία μᾶς νανούριζαν μετὰ τὸ πέρασμά των, καθὼς περνούσαμε μετὰ τὰ βαγόνια μας εἴκοσι μέτρα πᾶν ἄπ' αὐτὰ τρέχοντες πάνω στῆς ὁμορφες κρεμαστὲς γέφυρας. Βράχιοι ἀπόκρυμνοι ἐκρέμοντο ἀπὸ πάνω μας καὶ καθὼς τρέχαμε μᾶς φαίνονταν πᾶς θᾶπεφταν πᾶνω ἀπὸ τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἕνας ῥωμαντισμὸς

μᾶς εἶχε κυριεύσει ὅλους ὁ ὁποῖος ἐξέπαζε σὲ τραγοῦδι.

Μ' ὅλα ταῦτα ὁμως ἀπὸ τὴν θύμησίν μας δὲν ἔφευγε ὁ μακαρίτης συνάδελφός μας Γιάννης Ἰωακείμ καὶ τὸ ἠρωϊκὸ του παράδειγμα πάντα μᾶς θύμηξε τὸ στίχο τοῦ Βικτωρος Οὐγκώ:

« Ἀφου ἐπέβαλε σ' ὄλη του τῆ ἔδ καθῆκον νὰ εἶναι εἰς ἄνθρωπος, ἐχρησιμοποίησεν ἀποθνήσκων τὸ καθῆκον νὰ εἶναι ἕνας ἥρωας ».

Après d'être imposé toute savié le devoir d'être un homme, il usa en mourant du droit d'être un héros.»

Στὰς 8, 30 τὸ ἀπόγευμα φθάσαμε στὸ Σταθμὸ τῆς Θεο)νίκης ὅπου μᾶς ἀνέμεναν ἡ Κρητικὴ ἀδελφότης μετὰ τοῦ λαβάρου τῆς τὸ ὁποῖον κρατοῦσε εὐσταλῆς βρακοφόρος, ἕνα τιμητικὸν τμήμα προσκόπων Θεο)νίκης, ὁ Γενικὸς Διοικητῆς, ὁ φρουραρχὸς Συνταγματάρχης κ. Τζανακάκης, ὁ πλοίαρχος Διοικητῆς Ναυτικῆς ἀμύνης τῆς τῆς περιοχῆς Θεο)νίκης κ. Λούντρας μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος, ὁ ἀντε)ρχης κ. Καλοχριστιανάκης, ὁ Διοικητῆς τοῦ Κέντρου ἀσφαλείας κ. Νικηφοράκης, ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος καὶ πλήθος κόσμου.

Κατεβήκαμε ἀπὸ τὴν ἀμαξοστοιχίαν μετὰ τὸ παιάνισμα Κρητικοῦ ὕμνου ὑπὸ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς.

Μᾶς ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς ἐφορὸς Θεο)νίκης κ. Παναγιῆδης διαδηλώσας εἰς ἡμᾶς δι' ὀλίγων τὴν εὐχαριστήσιν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε χαιρετίζοντάς μας στὴν Μακεδονία. Ἀκολούθως ὠμίλησεν ὁ Ἐφορὸς κ. Νούσιος, μετὰ τοῦτον ὁ Φρουραρχὸς κ. Τσανακάκης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρόεδρος τῆς Κρητικῆς ἀδελφότητος κ. Γραμματικᾶκης.

Μετὰ τὴν μουσικὴν ἐπήγαμε κατόπιν, διὰ μέσου τῶν κεντρικῶν, ὁδῶν τῆς Ἁγίας Σοφίας ὅπου ἐγίνε δεξολογία. Κατεβήκαμε ὕστερα στὴν Βίλλα «Ἀλαττίνι» ὅπου καταβλήστηκαμε κάτω ἀπὸ τεράστια πεῦκα.

Τὸ βράδυ κεινὸ μᾶς ἔκανε νὰ θυμηθοῦμε τῆς ὁμορφίης τοῦ ὑπαίθρου. Τὴν μεθ' ἐπομένην μόλις τὸ σκοτάδι ἔβαζε ἀρχὴ νὰ ἀναπληρῆται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, μιὰ ὁμορφὴ βροχὴ μᾶς ἔκανε νὰ ξυπνήσουμε ὅλοι μαζί, προτοῦ ἀκόμη μᾶς βαρέσει ἄγεργηριὸ ὁ καλὸς μας σαλπικητῆς Κώστας Ἀδαμάκης.

Τᾶκ, τᾶκ τίκ, τίκ, πρῶτα ἀργὰ καὶ ὕστερα γρήγορα ἡ βροχὴ μᾶς ἔβγαλε ἔξω ἀπ' τῆς σκηνῆς μας καὶ βιαστικὰ μαγεύαμε ὅσα πράγματα εἶχαμε ἀφήσει ἀπὸ ἔξω. Ὅλη τὴν ἡμέρα τὴν περάσαμε μετὰ τὰ ἀντίσκηνα μετὰ τὴν βροχὴ. Τὸ βράδυ μᾶς παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα ἡ Κρητικὴ ἀδελφότης εἰς τὸν Λευκὸν Πύργον τὸ ὁποῖον ἔλαβε χαρακτηριστῆρα Ἑθνικῆς ἐορτῆς.

Ἐχορευθῆσαν ἀπ' τοὺς προσκόπους μας Κρητικοὶ χοροὶ καὶ ἀπηγγέλθησαν διάφορα ποιήματα. Ὁ Ἐφορὸς μας κ. Κατεχάκης ὠμίλησεν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς Θεσσαλονίκην καὶ τῆς μελλούσης νὰ πραγματοποιηθῇ τοιαύτης εἰς Φλώριναν χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῶν ἀξιοτίμων κυρίων κυρίων Προέδρου τοῦ Δ. Σ. Σ. Ε. Π. Ἰ. Ἡλιάκη καὶ τοῦ Γενικοῦ μας Ἐφόρου κ. Χ. Μπρσιμιτζάκη.

Ἐἶπε τὰ ἔξης διακασπτόμενος ὑπὸ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν καὶ χειροροτημάτων:

« Συτεχόμενοι ἀπὸ λερὰν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν φιλοξενουμένων Προσκόπων Ηρακλείου Κρήτης, τόσον ἡ ἐνθερμὸς ὑποδοχὴ τῆς τε Ἐτ

Ἀπὸ τὴν μεγάλην περιοδείαν τῶν Προσκόπων Ἡρακλείου Κρήτης

Οἱ Πρόσκοποι Ἡρακλείου Κρήτης εἰς ἓν Σερβικὸν φυλάκιον εἰς τὴν μεθόριον μετὰ τοῦ Ἐφόρου τῶν κ. Σιελ. Κατεχάκη καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κ. κ. Βογιατζάκη, Παπουτσάκη καὶ Κυρλή.

ταῦθα Κρητικῆς Ἀδελφότητος τῶν Προσκόπων Θεσ)νίκης ὅσον] καὶ αἱ στοργικαὶ περιποιήσεις ὡς ἀμφοτέρωθεν ἐπεδαψίλευσαν ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρῦψωμεν τὴν ἡν ἐνδομύχως αἰσθανόμεθα χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς δὲ τὴν τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν, βλέποντες ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς Θεσ)νίκην ἐμποιεῖ εἰς τὰς Ἐθνικὰς καρδίας ὑμῶν τὸν ἄδολον καὶ εἰλικρινῆ ἐνθουσιάζον, τραγωδιάν ἀπόδειξιν τοῦ ὅποιο ἀποτελοῦσι αἱ ζωηραὶ ἐκδηλώσεις τῆς ὑποδοχῆς τῆς ἐσπέρας τῆς προχθὲς καὶ ἡ σημερινῆ δεξίωσις. Οἱ πρόσκοποι Ἡρακλείου Κρήτης γαλουχοῦμενοι ὅπως καὶ οἱ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰ ἰδανικώτερα ὄνειρα τὰ ὅποια μόνον ἡ Ἐθνικὴ φαντασία ἐμπνέει, ἠσθάνθησαν ἐπιτακτικῆν τῶν ὑποχρέωσιν ὅπως μεταβῶσιν, ἀψηφόντες κάθε κόπον εἰς Μακεδονίαν μετ' ἧς τόσοι ἱεροὶ καὶ ἀρρηκτοὶ δεσμοὶ συνδέουσι τὴν ἡμετέραν νῆσον καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ σεπτὰ κοιμητήρια, εἰς ἃ κοιμῶνται οἱ γιγαντομάχοι τῆς Μακεδονικῆς ἐποποιίας, προσκυνήσωσιν μετ' εὐλαβίας αὐτὰ ἀποτίοντες οὕτω τὸν ὑφειλόμενον δίκαιον φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γίγαντας τούτους, τῶν ὁποίων τὰ μυθικὰ κατωρθώματα οἰῶσαι ἐθαύμασαν καὶ θαυμάζουν, ἡ ποίησις ὑμνήσεν καὶ ἡ Ἱστορία ἐλάμπρυνε. Προσκυνούντες τὰ σεπτὰ κοιμητήρια αὐτῶν ὀρκίζονται καὶ διατρανοῦν διὰ μίαν ἔτι φοράν πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὐδέποτε θά ἀσεβήσωσι πρὸς τὸν ἐγκαταλειφθεῖσαν τοῖς μεταγενεστέροις ἱερὰν αὐτῶν διαθήκην τὴν ὅποιαν καθήγισαν οὗτοι γράψαντες διὰ τοῦ τιμίου αἱματός τῶν.

Διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα τῶν ὧν προίσταμαι προσκοπικῶν δμάδων καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Κρήτης προσκόπων καὶ τὰς γνώμας ἀπηχῶν τῆς νεολαίας τῆς νήσου μας διαβιβάζω ἡμῖν τε κ. Πρόεδρε καὶ ἀξιότιμα μέλη τῆς Κρητικῆς ἀδελφότητος τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμούς πρὸς τὰ μακρὰν τῆς Μάνας Κρήτης εὐρισκόμενα εὐγενῆ τέκνα τῆς καὶ ἑθν. ἀδελφῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας καὶ παρακαλῶ

ὅπως δεχθῆτε τὴν βαθυτάτην ἔκφρασιν τῶν θερμοτάτων εὐχαριστιῶν μας διὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην δεξίωσιν. Ἐπιτούτοις παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, ὅπως ὑψούντες τὸ κύπελον προπίετε ὑπὲρ εὐτυχίας καὶ εὐημερίας τῶν ἀξ. κ. Προέδρου τῆς Κρητικῆς Ἀδελφότητος Θεσ)νίκης τῶν ἀξιοτίμων μελῶν αὐτῆς καὶ ὁλοκλήρου τῆς Κρητικῆς παροικίας. Ζήτω ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Κρήτη. Μετὰ ἕκαμε μικρὰν πρόποσιν ὁ Ἀρχηγὸς κ. Κ. Βαρβεράκης εὐχαριστήσας δι' ὀλίγων λέξεων τὸν Πρόεδρον τῆς Κρητικῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν τὴν ὅποιαν μᾶς ἔκαμον.

* *

Τὴν ἐπαύριον τραβήξαμε πρὸς τὴν Φλώριναν ὅπου μᾶς συνώδευσαν οἱ Θεσ)νικεῖς Ἀρχηγοὶ κ. κ. Ἀθανασίου καὶ Κωνσταντινίδης. Περάσαμε ἀπὸ τὴν ρωμαντικὴν Ἔδεσσα ὅπου μᾶς ὑπεδέχθησαν ἐκ τοῦ σταθμοῦ μετὰ τῆς φιλαρμονικῆς ὁ κ. Στρατιωτικὸς Διοικητῆς, ὁ κ. Δήμαρχος, τὸ Σώμα τῶν Προσκόπων καὶ πλήθος κόσμου. Ἐμείναμε ἕνα βράδυ καὶ καταμαγευμένοι ἀπὸ τὰ ὄμορφα τῆς τοπικῆς διευθυνθήκαμε πρὸς τὴν Φλώριναν ὅπου μᾶς ἀνέμενον εἰς τὸν σταθμὸν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Προσκόπων Φλωρίνης, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ὁ συμπατριώτης μας κ. Τσόντος, ὑπαστυνόμος τῆς Ἀστυνομίας πόλεων ὅστις μᾶς προσέφερεν διάφορα ἀναψυκτικά.

Δι' αὐτοκινήτων διετρέξαμε τὴν ἀπόστασιν μέχρι τῆς Φλώρινας ἀπὸ τὸν Σταθμὸν καὶ μετὰ τὴν μουσικὴν διὰ μέσου τῶν κεντρικῶν ὁδῶν ἐφθάσαμε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἐθνικὸν» ὅπου μᾶς ἀνέμενον ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Διοικητῆς τοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τόσος κόσμος. Μᾶς προσεφώνησε ὁ κύριος Μόδης καὶ ὁ ἀρχηγὸς κ. Τριανταφυλλίδης ἀπαντήσαντος τοῦ ἀκούραστου Ἐφόρου μας. Ἐστρατεύθημεν κείνο τὸ βράδυ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον. Τὴν ἐπομένην ἔτελέθη μνημόσυγον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀδελφῶν μας ὅπου

κατέθεσεν στέφανον, ὁ Ἐφορός μας, ἐκφωνήσας λυπητερόν λόγον. Ὁμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ κ. Μόδης καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Φλωρίνης κ. Τριανταφυλλίδης ἀπήγγειλε ὠραῖον ποίημα.

Τὴν 19ην Ἰουλίου ὁ Δῆμος Ἰφλωρίνης παρέθεσεν πρὸς τιμὴν μας γεῦμα εἰς τὸ καφενεῖον «Ἐθνικόν» εἰς ὃ παρέστησαν ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἠγέρθησαν ἐγκάρδιοι προπο- σεις.

Τὸ πρωτὶ τῆς 21ης Ἰουλίου ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἡ τελευταία μας ἐκστρατεία εἰς τὰ Σύνορα. Ὁλόκληρος ἡ δύναμις διηρέθη εἰς δύο τμήματα καὶ τὸ πρῶτο ἀποτελούμενο ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους προσκόπους ἐβιάσθη πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, ἀνιβαῖν διὰ μέσου δασώδους μονοπατίου εἰς τὸν λόφον 629.

Εἰς τὸ βῆθος καταλήγει εἰς χαράδραν. Περῶσαμε αὐτὴ καὶ μετὰ δέκα λεπτῶν πορεύειν φθάσαμε εἰς τὸ Ἕλλη νικώτατο χωρίον Μπούφι.

Τὸ δεύτερον τμήμα τῶν μικρῶν διὰ στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων μετέβη εἰς τὸ χωρίον Βαστερᾶνῃ ὅπου πέρασαν τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπαύριον πῆγαν εἰς τὰ Ἑλληνοσερβικὰ φυλάκια.

Γυρήσαμε τὸ βράδυ εἰς τὴν Φλώρινα ὅπου μᾶς παρέθεσε γεῦμα ἡ Ἐνταῦθα Κρητικὴ παροικία.

Τὴν 23ην Ἰουλίου καὶ ὄραν 9 30' τὸ πρωτὶ ἀφήναμε κατὰ τὴν Φλώρινα. Μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀρχηγὸν κύριον Σ. Παπουτσιᾶν τραβήξαμε πρὸς τὸν σταθμὸν ποδοσφαιροῦ ὅπου μᾶς ἀνέμενον ὁ κ. Ἐφορός μας καὶ οἱ κ. Ἀρχηγοὶ οἱ ὅποιοι ἐπῆγαν δι' αὐτοκινήτων μετὰ τὴν διαχείρισιν.

Κατ' ἀρχῆς ἐβαδίζαμε κανονικὰ, ὕστερα ὁμῶς τὸ εἶξαμε εἰς τὸ τρέξιμο. Οἱ μικροσκοπικοὶ ἐκστρατεῖς φορτωμένοι μετὰ τοὺς γυλιούστρων ἔτρεχαν καὶ κάποτε κάποτε ἔξφευγε ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἢ στερεότυπος καὶ ἢ μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως προφερομένη φράσις: «Δὲν θὰ τὸ προφθάσω με, σφυρίζει...» Τέλος φθάσαμε λαχανιασμένοι. Ἀναχωρήσαμε γὰρ τὴ Θεσσαλονικὴ ἀπὸ διὰ ἀνταλλαγείων ζητοκρηανῶν χαιρετιστήκαμε μετὰ τοὺς συναδέλφους μας Φλωρίνης, τῶν ὁποίων τὴν θερμὴν περιποίησιν δὲν θὰ λησμονήσωμε ποτὲ καὶ τὴν εὐγενικὰ προθυμότητα τοῦ κ. ἀρχηγού των καὶ τοῦ συναδέλφου μου Ὑπαρχηγού κ. Εὐαγγέλου Τραϊανίδου.

Εἰς τὰς 8 τὸ βράδυ φθάσαμε εἰς τὴν Σαλονικὴ καὶ τὴν ἐπομένην ἐπεβίβασθῆκαμε τοῦ «Ἀθήναι» διὰ Πειραιᾶ. Φεύγοντες μᾶς κατευώδευσεν ὁ Ἐφορός κ. Νούσιος καὶ μᾶς ἐδώρησεν μικρὸν ἀργυροῦν ἔφηβον κρατοῦντα στέφανον.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωτὶ φθάσαμε εἰς τὸν ὠραῖον Βόλο.

Ἐβγήκε ὁ Ἐφορός μας μετὰ τοὺς ἀρχηγούς μας καὶ ἐγὼ μετὰ τοὺς συναδέλφους μου κ. κ. Μηχελιδάκην καὶ Μαλλιωτάκη. Συναντήσαμε τοὺς κ. Ἀρχηγούς τῶν ἐκεῖ Προσκοπικῶν ὁμάδων οὔτινες καὶ μᾶς προσέφερον ἅπ' τὰ ὠραῖα τους φρούτα, τοῦ Ἐφόρου τῶν προσφωνήσαντος δι' ὀλίγων καὶ εὐχηθέντος εἰς ἡμᾶς τὸ καλὸν κατενόδιον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου. Στὰς 4 τὸ ἀπόγευμα φθάνομεν εἰς Λιδηψὸν καὶ τῆς 9 τὸ βράδυ εἰς Χαλκίδα.

Τὸ πρωτὶ τῆς ἐπομένης εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπιβιβάσθημε τοῦ «Κανὶρη» γυρίσαμε τὸ πᾶν πρὸς τὸ Κρητικὸν πέλαγος.

Φθάσαμε εἰς τὸ Ἡράκλειον μετὰ ἀναμνήσεις βαθεῖα ἀποτυπωμένες εἰς τὴν ψυχὴν μας μετὰ ζωντανὰς πινελιὰς καὶ ζωντὰς χρώματα, εὐγνωμονοῦντες μαζί μετὰ τὸν Ἐφορόν μας κ. Σ. Κατεχάκη, τὸν διοργανωτὴν τῆς ἐκδρομῆς μας αὐτῆς, καὶ αὐτοὺς ποὺ συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ βγάλωμε εἰς πέρας τὸ δὺ σκολο, ἀλλὰ διδακτικὸ αὐτὸ ταξίδι μας.

Ἡράκλειον 19 Σεπτεμβρίου 1926

ΚΩΣΤΑΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ:

Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σώματος κ. Γ. Ἡλιάκης ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ μέγιστου Παρισίων καὶ Βισσῦ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐκπέλασε δ' ἀμέσως τὰς ἐργασίας του καὶ μελετᾷ τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Σώματος νὰ κάμῃ.

Ἐπίσης ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὸν Πόρον ὁ Γεν. Ἐφορός κ. Μπρισιμιτζᾶκης καθὼς καὶ ὁ ἐκ τῶν μελῶν Δ. Σ. κ. Γιαννακόπουλος ἐκ Καλαμῶν.

Ὁ κ. Ἀντ. Μπενάκης ἔφυγε πρὸς ἡμερῶν μετὰ τὸ καλύτερον του διὰ Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὴν Εὐρώπην ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ περὶ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου.

Ἡ ὁμάς τῶν Ναυτοπροσκόπων μετὰ τὸν ἰδρυτὴν κ. Μίνδλερ καὶ τὸν ἀρχηγόν της κ. Ἀντωνόπουλον ἔκαμε στρατοπέδον δεκαήμερον εἰς τὴν Βούλαν τὸ ὅποσον ἐπέτυχε τελείως καὶ τὰ παιδιά ἐπέστρεψαν ὅλα εὐχарιστήμενα.

Δεκαήμερον στρατοπέδον εἰς τὴν Βούλαν ἔκαμεν ἐπίσης ἡ 16η Ν. Π. καὶ Π. ὁμάς ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Στιμῆρον.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐπανήρξαν αἱ κατὰ Τρίτην συγκεντρώσεις τῶν Ἀρχηγῶν εἰς τὸ Σῶμα κατὰ τὴν ὁποίαν κανονίζονται διάφορα ζητήματα τῶν ὁμάδων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς 9ης κ. Βλάχος ἔκαμε ποδηλατικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰς Μυκίνας, ἀπὸ προηγουμένως ἐπισκέφθη ἐπὶ διήμερον τοὺς προσκόπους τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ἔκαμεν εἰς τὸ Γαλαξεῖδι καὶ οἱ ὅποιοι ἔγιναν τώρα 25 περίπου.

Ἡ ὁμάς τοῦ Πύργου ὑπὸ τὸν Ἐφορόν κ. Μπελούσην κατηρτίσθη τελείως καὶ ἤρχισε τὰς ἐργασίας της, ἐτέρα δὲ ὁμάς συνέστη καὶ εἰς τὴν Τρίπολιν.

Εἰς τὸ Μπραχίμι κατηρτίσθη ἐπίσης ὁμάς ἐκ 35 προσκόπων ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Γ. Τριανταφυλλοῦ καὶ ἰδρυτὴν τὸν κ. Μ. Γεωργίου, ἡ δὲ ὁμορφία της θὰ γίνῃ περὶ τὴν 26 Ὀκτωβρίου.

Ἐτέρα ὁμάς καταρτίζεται εἰς τὸ Λουτράκιον καθὼς καὶ εἰς τὴν Κλεισοῦραν τῆς Ἡπειροῦ καὶ οὕτως αὐξανόμεθα διαρκῶς.

Ἡ Φιλοδοσικὴ Ἐνωσις ἐστειλεν εἰς τὸ Σῶμα ἔγγραφον συνιστάσα νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐφέτος ὑπὸ τῶν προσκόπων ἢ ἐξυγιανσις τῶν περικλῶν τῆς Ἀττικῆς διὰ τῶν εἰδικῶν ψαλλιδῶν, πράγμα τὸ ὅποσον θὰ γίνῃ.

Ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ἐπέρσαν οἱ προσκόποι τῶν Ἰωναννίνων ἐπανερχόμενοι ἀπὸ τὴν εἰς Θεσσαλονικὴν ἐκδρομὴν τῶν πλήρως εὐχарιστήμενοι, εἰς τούτους δὲ ἔδωκε γεῦμα ἐν Πειραιᾷ ὁ Ἡπειρωτικὸς Σύνδεσμος.

Ἡ 9η ὁμάς Ναυτοπροσκόπων ὑπὸ τὸν κ. Βλάχον ἤρχισε τὰς τακτικὰς ἐβδομαδιαίας συγκεντρώσεις της κατὰ Πέμπτην ἀπὸ τὰς 7 ἕως τὰς 9 1)2 μ. μ. Εἰς τὰς 5 Σεπτεμβρίου ἔκαμεν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Κλειστῶν ἐπὶ τὸν Πάρνηθος, εἰς δὲ τὰς 19 τρέχοντος ἔκαμεν ἀγῶνας εἰς ἐξάσκησιν κολυμβητικῆς εἰς τὸ Καλαμάκιον.

Ἡ ὁμάς τῶν Ἀμπελοκήπων ἐξέδραμεν ἐπὶ διήμερον εἰς Χαλάνδριον.

Τὸ Σῶμα ἐτοιμάζει τὴν ἐκτύπωσιν βιβλίων, θὰ ἡμεῖς δὲ εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν πληρεστέρως πληροφορίας εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ὁ ὑπαρχηγὸς Σύρου κ. Σβάρνας ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθῆνας ὅπου θὰ παραμείνῃ χάριν σπουδῶν ἐπὶ 10 μῆνον κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο θὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν 21ην ὁμάδα.

Τὸ περιοδικὸν μας ἐτοιμάζεται νὰ σᾶς προσφέρῃ ὠραῖωτατον χριστουγεννιάτικον φύλλον τὸ ὅποσον θὰ κυ

κλοφορήση εις 31α τὰ κέντρα τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων θὰ ἔλθῃ δὲ 40 σελίδας μὲ ἐκλεκτὰ προσκοπικὰ διηγήματα καὶ θὰ πωληθῇ ἀντὶ 5 δραχμῶν. Ὅσοι ἔχουν νὰ γράψουν κάτι διὰ τὸ φύλλον αὐτὸ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ μᾶς τὸ στείλουν ἕως τὰς 10 Δεκεμβρίου ἄλλως δὲν θὰ δημοσιευθῇ, ὅσοι δὲ στείλουν ἐνωρίτερον πονήματα θὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι θὰ δημοσιευθοῦν ἐὰν ἐγκριθοῦν, βέβαια.

Τὸ ἐγκόλιον τῶν Ἀρχηγῶν τὸ ὁποῖον τώρα συμπληρώνει ἰδιοχείρως ὁ Πρόεδρος μας κ. Πηλιάκης θὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μα. σ. ἐπιτεταί νὰ ἐκδώσῃ βιβλίον μὲ προσκοπικὰ διηγήματα διὰ τὸ βιβλίον δὲ αὐτὸ θὰ κ' ἠθροῦν νὰ γράψουν ὅλοι ὅσοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν προσκοπικὴν φιλολογίαν.

Ἡ ὁμάς τοῦ ὄρφανοτροφείου Ὀλυμπος Σφηνίστης ἀπὸ 1-29 Ἀυγούστου ἦτοι ἐπὶ ἓνα μῆνα περίπου κατεσχῆνωσε εἰς τὴν παραθαλασσίαν κωμόπολιν Μεθώνη ἕκαμεν ἐκεῖ ὥραϊας καὶ ἐπιδεικτικὰ ἀσκήσεις καὶ παρελάσεις, ἔδωκε πρόγραμμα ἀγῶνων καὶ κατήρησε Ὀμάδα προσκόπων. Τὰ παιτὰ ὑπερήφανα ποῦ γένησαν Πρόξενοι καλοῦ ἐργάζονται γιὰ κάτι ἰδανικώτερον τοῦ ὁποῖου τ' ἀποτελέσματα θὰ μᾶς γράψουν ἀργότερα.

Ὁ Δήμαρχος Ἰωαννίνων μᾶς παραπονοῦνται ὅτι δὲν ἔδωκε ἀκόμη τὸς 2,000 ποῦ ἔχει ὑποσχεθῆ στὴν Ὀμάδα ἐνφ. ἀντιθέτως ὁ Δήμαρχος Γρεβενῶν ἐνίσχυσε μὲ 60,000 τοὺς προσκόπους του. Εὔγε του.

Εἰς τὴν Θεσπλίαν τὸ Λον Σύστημα τοῦ κ. Χατζηκωνσταντίνου ἔκαμεν οὐλαμὸν βαθμοφόρων εἰς τὸν ὁποῖον θὰ διδάξουν ἐπιστήμονες καὶ κοινωνιολόγοι τὰ ἑξῆς: Ὁ προσκοπισμὸς ὡς κοινωνικὸς παράγων, ὁ προσκοπισμὸς ὡς παρὰ γῶν παγκοσμίου εἰρήνης, προσκοπισμὸς-οικογένεια σχολεῖον-ἐκκλησία, ὁ νόμος τῶν προσκόπων-νόμο: τοῦ πολιτισμοῦ-ὕγιεινονι ἀ, ἐπιστημονικὴ ἀνάπτυξις πρώτων βοηθειῶν-ἀτομικὴ καὶ δημοσία ὑγιεινὴ-ὕγιεινή, στόματος-ἐλώδεις πυρετοὶ φθίσις-ἀποτελέσματα κατ' ἀρχήσεων-Ἐθνικὰ προσκοπισμὸς, ἔθνισμὸς-καθῆκοντα πολιτείας-ἡ ζωτικότης τῆς φυλῆς μας-ἀθλητικὰ ἐπίδρασις τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν ἐκδρομῶν ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν προσκόπων, στρατιωτικὰ ναυτικὰ.

Ἡ 3η Ὀμάς Ἀθηνῶν (Πετρελαίων) μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τοῦ ταξιδίου τοῦ τοῦ ἄρχηγου τῆς κ. Γ. Γεωργιοπούλου ἤρξατο τῶν τακτικῶν τῆς συγκεντρώσεων καὶ ἐκδρομῶν. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξέδραμεν ἀεροπλοϊκῶς εἰς Ἐλευσίνα ὅπου οἱ προσκοποὶ ἐπέρασαν μίαν εὐχάριστον ἡμέραν ἀνά τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους αὐτῆς, ἐπιστρέψαντες τὴν ἑσπέραν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ 3η Ὀμάς τῶν Ναυτοπροσκόπων ἔκαμε πολὺ ἐπιτυχή ἀσκήσιν ἀνιχνεύσεως τὴν Κυριακὴν 18 Σεβρίου πρὸς Ἡράκλειον, Λυκόβρυσιν, Μαγκουφάναν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Μᾶς ἐστάλη ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Νηαρ. Ηστ. Ρελήφ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποκομίζετι τις πολὺ εὐχάριστος καὶ ἐπαινετὰς διὰ τοὺς ἰδρυτὰς τῆς πληροφορίας περὶ τῆς δράσεώς της.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ὁ ἀρχιπροσκοπὸς μας Βάδεν Πάουελ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ προσκοπικῶν ὁργανώσεων.

Μετὰ χαρᾶς μανθάνομεν ἐκ Τριπόλεως παρὰ τοῦ ἀφιχθέντος ἐνταῦθα Προσκόπου κ. Σ. Κούνα ὅτι ταχύτατα καὶ ἀθορύβως αἱ ἐκεῖ ὁργανωθεῖσαι Ὀμίδες ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Χρυσοφίτη ἐργάζονται μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ ἀπέκτησαν ἤδη τὰς συμπαθίας τοῦ κοινῶν τοῦ ὁποῖου μετὰ πάσης προθυμίας ἐνίσχυσε ὅσον ἠδύνατο τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ἡ ὁποία λόγῳ τοῦ Ἐθνικοῦ τῆς χαρᾶς χειροκροτεῖται ὅπουδήποτε καὶ ἂν διέλθῃ. Ἡ τα-

χῆς μὲ τὴν ὁποίαν ὁργανώθησαν καὶ ἤρχισαν ἐργαζόμενοι οἱ Πρόσκοποι τῆς Τριπόλεως ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς ὅπου εὖρε ὁπαδοὺς γίνεται ἀσπαστὸς κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν παρατηρεῖται εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἰδριολογίαν. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι αἱ διδασκαλίαι τοῦ Προσκοπισμοῦ μέσα εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἡ Πατρις, ἡ Θρησκεία, ἡ Κοινωνία, γίνονται πανταχοῦ ἀσπασταὶ μετὰ στεράς πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ κοινωφελὲς αὐτῶν. Συγχαίροντες ἐγκαρδῶς τοὺς ἐν Τριπόλει πρωτοστατοῦντας εἰς τὴν ὥραϊαν αὐτὴν ἰδριολογίαν εὐχόμεθα ὅπως οὗτοι εὖρωσι μιμητὰς πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ γραφεῖα μας ἐπεσκέψθη ἀφιχθεῖσα ἐκ Καΐρου ἡ Δνὶς Πολυξένη Γιόβα Ὑπαρχηγὸς τῆς ἐκεῖ 3ης ὁμάδος τῶν Δεσποινίδων Προσκόπων. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολὺ κολακευτικῶν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ Καΐρου πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωκεν ἐν σχέσει μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν ἐκεῖ Προσκόπων, ἡ Δνὶς Γιόβα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ δωρήσῃ μίαν πολὺ ἐπιτυχή εἰκόνα τοῦ Ἀρχηγου μας Μπίντεν Πόουελ, ἔργον τῆς ἰδίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐν ποδόσφαιρον τὸ ὁποῖον ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» θὰ ἀπονεύμῃ ἐξ ὀνόματος τῆς δωρητῆρας εἰς τὴν νικητρίαν ὁμάδα ἀγωνίσματος ὁρισθῆσομένου κατόπιν συνηνοήσεως τῶν κ. κ. Γενικοῦ καὶ Τοπικοῦ Ἐφοδου.

Ἀπὸ τὰ πεπραγμένα τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως ἀνείγραφον τῶν ὁποίων ἐλάβομεν, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἐνωσις αὐτὴ ἐργάζεται μετὰ πολλῆς φιλοπονίας καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει νὰ ἐφαρμόσῃ θὰ ἀποτελέσῃ ἐξυγιάνσιν ἀληθῆ. Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον εἰδικὸν καταλληλότατον πρὸς τὸν ὁποῖον τῆς ἀγάπης τῶν Προσκόπων πρὸς τὰ δάση.

ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΚΟΡΥΦΗ ΜΠΕΛΕΣ

Ἦταν ἓνα ὄμορφο πρωὶ τοῦ Ἰουλίου

Τὰ ἄστρα διαμάντινα καὶ σμαραγδένια στῆς νύκτας τὸ σκοτάδι, ἀρχίζανε νὰ ὠχρᾶζον σιγὰ σιγὰ καὶ νὰ σβύνουν στὸ ἀντίκρουσμα τοῦ φωτεινοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου, ποῦ πρόβαλε δειλὰ δειλὰ, στὸ ροδόχρωμα τῆς χαραυγῆς. Στὸ στρατόπεδο βαλεῦει ἄκρα ἡσυχία, ποῦ τὴ διέκοπτε τὸ ρυθμικὸ βᾶδισμα τοῦ σκοποῦ.

Μέσα σ' ἐκείνη τὴ μεγαλόπρεπη κα' ἀπολαυστικὴ γαλήνη ἀκούστηκε ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ τοῦ ἀρχηγου μας, νὰ ἐτοιμασθοῦμε γρήγορα γιὰτὶ ἐπρόκειτο ν' ἀναβοῦμε στὴ κορυφὴ τοῦ Μπέλες, στὰ σύνορά μας, νὰ ἀνταμωθοῦμε γιὰ μίαν στιγμὴ μὲ τὰ ἀδελφιά μας ποῦ ἀγρυπνοὶ σκοποὶ μέσα στὴν ἐρημίαν μᾶς προστατεύουν ἀπὸ τὴς θηριωδίες τῶν Βουλγάρων.

Σὲ λίγο ὅλοι στὴ γραμμὴ ἐτοιμοί.

Ἀφοῦ πήραμε μαζί μας ὄσα σχετικὰ ἐχρειάζοντο γιὰ τὴν ἀνάβασιν ξεκινοῦμε. Ἀφήνομε πίσω μας τὸ στρατόπεδο καὶ τὸ χωριὸ, προχωρῶντας πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν τῆς κατάφυτης χαράδρας ἀπὸ ἀγριόδενδρα. Τὰ ὁποῖα ποτίζει μικρὸ ποταμάκι ποῦ σχηματίζεται ἀπὸ τὰ δροσερὰ νερὰ τῶν γύρω πηγῶν. Μετὰ δέκα λεπτῶν πορείαν διὰ μέσον αὐτῆς τῆς μαγευτικῆς τοποθεσίας σὲ μιά μικρὴ καμπὴ ποῦ ἔκαμε τὸ μονοπάτι γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ στὴ δεξιὰ πλευρὰ τῆς χαράδρας ἀντικρύσαμε δικὸ μας ἀπόσπασμα ἀπὸ τριανταρῆ ἀνδρας μὲ ἀποσπασματάρχη ἓνα ἀνθυπολοχαγὸ καὶ ἓνα λοχία. Γιὰ μίαν στιγμὴ σταματήσαμε πρὸς στήν

ἀπροσδόκητη αὐτὴ συνάντησι. Ἡ εὐεργετικὴ καὶ γελαστικὴ ὅμως φυσιογνωμία τοῦ ἀποσπαστάρχου καὶ οἱ γλυκεῖς λόγοι του ἔκαμαν νὰ γεννηθῇ μέσα μας κάποια χαρὰ ἀνέκφραστη καὶ συγκίνησι παραλύσασα κάθε δύναμι.

Σὲ λίγο φθάσαμε στὸ ἀντικρυνὸ σημεῖο τῆς χαράδρας.

* *

Ἡ ἀνάβασις τώρα εἶναι δύσκολη, γιὰτὶ ἐνῶ ἔως τώρα βαδίζαμε κατὰ μῆκος τῆς χαράδρας, ἀπὸ τὴν στιγμή αὐτὴ ἀρχίζει δρόμος ἀνηφορικὸς μὲ πολλὰς στροφὰς καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἔδαφος δυσχεραίνει τὴν ἀνοδο γιὰτὶ εἶναι ἀμμώδες. Γεμίσαμε τὰ ὑδροδοχεῖα μας ἀπὸ νερὸ καὶ ἔξακολουθήσαμε.

Ἡ ὥρα εἶναι 8 π. μ. καὶ ὁ ἥλιος στὸ ἀνάβασμά μας, γίνεται ἐνοχλητικὸς γιὰτὶ δὲν ἔχει δένδρα γύρω του, τὸ στενὸ μονοπάτι ποῦ ἀναβαίναμε. Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὴ κούραση φθάνουμε σ' ἓνα κάπως ἐπίπεδο μέρος κατάφυτο ἀπὸ φτέρωγες, στάριστερά μας βλέπουμε ἓνα μικρὸ σπιτάκι φραγμένον ἀπὸ σιγματοπλέγματα. Ἦταν τὸ χειμωνιάτικο φυλακίό μας.

Σ' αὐτὸ διαχειμάζουν οἱ στρατιῶται. Ἐκεῖ ψηλὰ κάνει κρύο. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ Βούλγαροι τὸν χειμῶνα. Μᾶς γεννήθηκε ἡ περιέργεια νὰ ἐπισκεφθούμε τὸ ἔρημο σπητάκι. Μία μικρὴ εἴσοδος μᾶς ἐπιτρέπει νὰ μποῦμε στὴν αὐλή του.

Τὸ μικρὸ φυλάκιο σὰν τὰ συνήθη σπιτάκια τῶν χωριῶν. Δίπλα στὸ σπιτάκι αὐτὸ ἦταν ἓνα ἀντρέ μικρὸ διὰ νὰ κρύβωνται οἱ στρατιῶται ἐν καιρῷ ἀμύνης. Καὶ σ' ἀκτῖνα 30 μέτρων ἦταν ἡ πρώτη γραμμὴ ἀπὸ σιγματοπλέγματα μεσολαβοῦσε διάστημα μικρὸ καὶ ἀρχίζε ἄλλη σειρά καὶ ἔτσι αἱ τρεῖς σειρὲς ἀποτελοῦσαν τὰ ὄχυράματα τοῦ μικροῦ ἐρημικοῦ φυλακίου.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ μέρος τῆς χαράδρας, στὸ αὐτὸ ὕψος φαινόταν τὸ ἄλλο χειμωνιάτικο φυλάκιο ὅμοιο σὰν καὶ αὐτὸ.

Ἀπ' τὸ γραφικὸ αὐτὸ μέρος ἀγναντεύομε πρὸς τὰ κάτω βλέπομε μπροστὰ μας τὰ ἄνω Πορρόδια κτισμένα ἀμφιθεατρικῶς στῆς δύο πλευρὰς τῆς χαράδρας τὴν ὁποῖαν ἀκολουθήσαμεν, μακρὰν δὲ ἡ κατάφυτος πεδιάς τῶν Πορρόδιων.

Πρὸς διακρίνονται τὰ ἀχνογάλανα νερὰ τῆς λίμνης Δοϊράνης, ποῦ σὰν δεξαμενὴ περιβάλλεται ἀπὸ τὰ Ἑλληνοσερβικὰ βουνὰ καὶ στὴν ἀριστερὰ ἀκρογιαλιά της, διακρίνονται τὰ ἀσπροβαμμένα σπήτια τῆς πόλεως. Καὶ ἐνῶ θαυμάζαμε τὴν ὄνειρῶδη τῆς φύσεως ὁμορφίαν, ἀρχίσαμε καὶ πέραν τὴν ἀνάβασιν ἀπ' ἓνα φειδωτὸ μονοπάτι ἀνάμεσα σὲ ἀγκαθωτὰ πουρνάρια προπορευομένων τῶν μικρῶν. Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετοὺς ἐλιγμούς μπαίνομε σ' ἓνα δάσος τὸ ὁποῖον διαρκεῖ 1)2 ὥρας περίπου.

Ἡ ἥλιος δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ πειὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὲς διαρκεῖς σκιὰς τῶν δένδρων μὲ συνοδείαν τὸ γλυκὸ καὶ ἀπολαυστικὸ κελάδημα τῆς ἀηδόνας, ποῦ διακίπτει τὴν μονοτονίαν τῆς ἐρημίας, βαδίζομε ἀκούραστοὶ χωρὶς κανεὶς νὰ θέλῃ νὰ ξεκουρασθῇ οὔτε καὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀκόμα. Ἀλλὰ ὅλοι σὰν νὰ μᾶς ἔσπρωχνεν κάποια ἐσωτερικὴ δύναμις ἀνυπομονοῦσαμε πότε νὰ φθάσουμε στὰ σύνορά μας ψηλὰ καὶ νὰ ἀτενίσωμεν γιὰ λίγο τὸ Μελένικο καὶ τῆς ἄλλης Ἑλληνικῆς πολιτείας ποῦ κρατοῦν οἱ Βούλγαροι ἀκόμα.

* *

Τὸ ἔρθημικὸ καὶ ταχὺ βάδιμά μας, ἔρχεται νὰ διακόψῃ μὴ μικρὴ διακλάδωσι ποῦ μᾶς φέρνει χωρὶς νὰ θέλομε σὲ μὴ δροσερὴ πηγὴ μὲ ἀφθονο νερὸ κρυστάλλινο ποῦ ἔλουζε τὴν γύρω φυτρωμένη πρασινάδα.

Δροσιζόμεθα ἀπὸ τὸ δροσερὸ νερὸ τῆς βρύσης καὶ πέρνομε τὸν δρόμον μας συνεχίζοντας τὴν πορεία κάτω ἀπὸ τὰ ψυλὰ καὶ πυκνὰ δένδρα ποῦ μόλις ἀπὸ τὸ πυκνὸ φύλλωμά τους περνοῦσαν ἀσθενικὲς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου γιὰ νὰ δώσουν ζωὴ στὰ μισομαραμμένα χόρτα ποῦ φυτρώνανε στὶς βάσεις τῶν δένδρων. Γιὰ μὴ στιγμὴ βγήκαμε στὶς βάσεις τῶν δένδρων.

Τὴν εὐχάριστη αὐτὴ πορεία μας ἔρχεται νὰ διακόψῃ καὶ συνεχίση ἐπίμονος τοιαύτη γιὰτὶ ἀμέσως ἀντικρῦσαμε μπροστὰ μας ἀποκρήμονους βράχους τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ ἀναβοῦμε.

Οὔτε μὴ στιγμὴ διστάσαμε μπροστὰ στὴ δυσκολίᾳ ποῦ θὰ συναντούσαμε. Μὲ προθυμία ἀπερίγραπτη συνεχίζομε τὴν ἀνάβασί μας καὶ ἡ παιδικὴ ὁρμὴ ποῦ δὲν ἔχει ὄρια κοπώσεως, σαγηνευμένη ἀπὸ τὲς καλλονὲς τῆς φύσεως ἐφθανε ἔως στὴν κορυφὴ σκαρφαλώνοντας τοὺς βράχους. Δὲν ἀπήχαμε πολὺ ἀπὸ τὴν κορυφογραμμὴν. Ἐφантаσθήκαμε πὼς φθάσαμε.

Μὰ μὴ στιγμὴ τοῦ μονοπατιοῦ μᾶς δίδει ἄλλη κατεύθυνση. Βαδίζομε πλέον ἀπὸ βορρᾶ πρὸς Ἀνατολάς. Ἡ ἀποτομότης φυσικὰ παύει ἀλλὰ διαδέχεται αὐτὴν τὸ ἀνεβοκατέβασμα μικρῶν ὑψωμάτων στὶς βάσεις τῶν ὁποίων τρέχει ἀφθονο νερὸ καὶ χάνεται ἀνάμεσα στὲς ερωμαῖς ποῦ σχημάτισε τὸ ἴδιο στὸν αἰώνιο δρόμο του.

Βρισκόμαστε τώρα σὲ ὕψος 1300 μέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ὁ ἀγέρας ψυχραίνει καὶ ὁ καιρὸς ἀποτόμως μεταβάλλεται. Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶναι χειμῶνας. Ἀναγκασθήκαμε νὰ φορέσωμε τὰ χιτῶνά μας γιὰτὶ τὸ κρύο πλέον ἦτο πολὺ τσουχερό.

Ἡ ἡμέρα συνεφιάζει. Γιὰ πρώτη μας φορὰ βρεθήκαμε σὲ τέτοιο περιβάλλον. Τὰ σύννεφα ἀπειλητικὰ περνοῦσαν ἀπειλητικὰ ἀπὸ μπροστὰ καὶ ἀπὸ πᾶνω μας, ἐνῶ μᾶς ἄφιναν στὸ πέρασμά τους λεπτὴ καὶ ψυχρὴ δροσό. Δὲν ἔβλεπε κανεὶς ἀπὸ τὰ πολλὰ σύννεφα τίποτε μπροστὰ του, οὔτε σὲ μικρὴ ἀπόστασι. Μὰ σὲ λίγο τὰ σύννεφα ἀποσυρθήκαν, ἀφίνοντας γύρω μας ὄριζοντα καθαρῶτατον.

* *

Ἡ 11 π. μ. μᾶς εὕρισκει ἀνταμωμένους στὴ διμοιρία μὲ τοὺς ἀδελφούς μας πιστοὺς φρουροὺς τῆς πατρίδος. Συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ συνάντησίς μας. Κατενθουσιασμένοι οἱ στρατιῶται μᾶς ὑποδέχονται καὶ δὲν γνωρίζουν πὼς νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν. Μᾶς διηγοῦνται πὼς περνοῦν καὶ ὅτι σχετικὸν ἐγνώριζαν γιὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἡμεῖς ὅμως ὀλιγώτερον ἀκούμε καὶ περισσότερον βλέπομε. σὰν νὰ θέλωμε νὰ ἐντυπώσωμεν στὴ μνήμη μας ἰσχυρότερον τὴν ὠραιότητα τῆς μεγευτικῆς ἐκείνης θέας. Κἀτω ἀπλώνεται ἡ ἀπέραντη πεδιάς τῶν Σερρών τὴν ὁποῖαν σὰν ἀεγυρὴ ταινία διασχίζει ὁ Στρυμῶν τὸν ὁποῖον ἀναγκαιάζονται τὰ ὀλόγυρα βουνὰ τῆς Τζουμαγιᾶς καὶ Νιγηρίας μὲ τῆς ταντελωτῆς κορυφογραμμῆς καὶ μὲ τῆς δροσόλουστες ρεματιῆς των, στὸ βάθος δὲ τῆς πεδιάδος φαίνεται ἡ λίμνη τ' Ἀχτινοῦ σχηματιζομένη ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ρυακείων ὅλης τῆς πεδιάδος τῶν Σερρών. Ἐπάνω μας σὲ 200 μέτρα πε-

ρίπου απόστασι ήταν η κορυφογραμμή του Μπέλες και σε κάποιο ψηλό σημείο αυτής το φυλάκιο της πρώτης γραμμής στο περίβολο του οποίου έφερνε βόλτες ο Έλλην σκοπός, που η σιλουέττα του διαγράφονταν στο ορίζοντα.

Η όλη υπόθεση της αναβάσεώς μας ξυμπατώθη, όταν με λύπη τους βέβαια κι' αυτός, στη παράκλησί μας να μās επιτρέψουν να πάμε στο φυλάκιο, που φαινόταν, μās ανακοίνωσαν ότι έχουν διατάγη από την Μεραρχία να μη επιτρέπουν εις κανένα την προσέγγισι στη πρώτη γραμμή γιατί υπάρχει κίνδυνος από μέρους των Βουλγάρων. Και είχαν δίκαιο γιατί εκείνη η περιφέρεια επειδή βρίσκεται κοντά στη περιοχή του Πετριτσού, το οποίον είναι φωλιά του Βουλγαρικού Μακεδονικού Κομιτάτου, συχνά πυκνά προσβάλλεται από τις επιδρομές των κομιτατζιδων.

Και όντως την ημέρα που φύγαμε για τās Σέρρας περνώντας από το τηλεφωνείο των Κάτω Πορροίων ήκουσα να ζητούν στο γειτονικό φυλάκιο ενίσχυσι από το τάγμα προκαταλήψεως που ήδρευε στα άνω Πορροία, γιατί τους προσέβαλον οι κομιτατζιδες και καθώς την επομένη διάβασα στις εφημερίδας, είχε γίνει σύγκρουσις Ελλήνων και Βουλγάρων δύο φυλάκια πάνω από τα Πορροία και είχαν κάψη μάλιστα οι Βούλγαροι και ένα Έλληνικό φυλάκιο.

Με λύπη μας βεβαίως αναγκασθήκαμε να μείνω

με λίγες ώρες εκεί. Καθίσαμε να ξεκουρασθούμε κοντά στο μνήμα ενός ανάνδρωσ δολοφονηθέντος στρατιώτου υπό Βουλγάρου στο 1921, που δέν άπείχε πάνω από τριάντα βήματα από το μέρος που φύλαγε ο σκοπός. Η ασυγκράτητος πλέον παιδική ψυχή, αδέσμευτος από πάσης σχολαστικής κηδαιμονίας ψάλλει περιπαθώς τα κλέφτικα τραγούδια, τα όποια είναι βγαλμένα από τα έγκατα της Έλληνικής ψυχής των περασμένων γενεών και από τα όποια δέν ήρησε να ξεπεταχθῆ η Έλληνική έλευθερία. Ο διμοιρίτης του οποίου το όνομα μου διαφεύγει διατάσσει τα της φιλοξενίας. Χωρίς να θελήσωμεν να έπεκταθώμεν και πολύ στις λεπτομέρειες αυτή υπήρξε άμεμπτος αν λάβωμε υπ' όψει το πλήθος των φιλοξενουμένων.

Στις υγεινές αυτές τοποθεσίες, η όρεξις δέν έχει ανάγκην από διάφορα όρεκτικά. Η φύσις αναπληρεί τα πάντα κατά θαυμασιώτερον και λογικώτερον τρόπον. Όπως δέ εις όλα και στο ζήτημα αυτό άμείβει πλουσιοπάροχα δι' εκείνους που την πλησιάζουν. Μετά το πέρας του γεύματος αφού ηύχαριστήσαμε θερμότατα τους ξεναγούς μας, για τās περιποιήσεις των, τους άπεχαιρετήσαμε και από τον ίδιο δρόμο κατεβήκαμε πολύ γρήγορα τώρα στη κατασκηνώσι μας άποκομίζοντες τās άριστας έντυπώσεις.

ΚΟΣΜΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Υπαρχηγός Π. Σ.

—❧— ΜΙΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ —❧—

Εις την «Προσκοπική Ήχώ» του Καίρου δημοσιεύεται ανταπόκρισις έξ Αθηνών δια το πρώτον μας παμπροσκοπικόν συνέδριον. Επειδή γράφονται μερικές άτοπες κρίσεις είμεθα υποχρεωμένοι να άπαντήσωμεν.

Κατά πρώτον διατυπώνται παράπονα κατά Τ. Π. Ε. Αθηνών διότι δέν προετοίμασε τα πάντα ώστε να μη υπάρξη καμμία μικρή άταξία εις την μεγάλην μας αυτήν συγκέντρωσιν. Εάν θα ήθελε ο γράφων να εξετάση όλίγον προσεκτικότερα τα πράγματα θα έβλεπε πόσες μικρές άταξίες ή μικρές άμέλειες βαρύνουν όλους μας αι όποιοι όμως έν τῷ συνόλω των φαίνονται ότι άνήκουν εις την Τ. Π. Ε.

Το γεγονός μόνον ότι ένα πρωί ήρχοντο εις τās 11 ή ώρα με μιά άμαξοστοιχία 600 πρόσκοποι το δε τηλεγράφημά των έφθασε εις το Σώμα Προσκόπων εις τās 9 ή ώρα, χωρίς καμμία άλλη προειδοποίησι, είναι αρκετό να δείξη και τās ιδικάς μας ευθύνας.

Που θα έμεναν αυτά τα παιδιά; από που θα έπερναν νερό που είναι τόσο δύσκολο εις τās Αθήνας; πώς θα έγίνετο η υγειονομική τους ύπηρεσία; που θα έμαγειρευον; ποιοι θα έτοιμαζον το συσσίτιο σε ένα τόσο μεγάλο αριθμό; Δέν είναι βέβαια μία όμας που μπορεί εύκολα να κανονιση κανείς

Και όλα αυτά τα πράγματα έπρεπε να γίνουν έντός της ημέρας διότι τα παιδιά κουρασμένα από το ταξίδι δέν άντεχαν να μείνουν εις τον ήλιο, διότι έδιψούσαν και ήθελαν να πουν νερό, διότι θα έπάθαιναν μερικά ήλιασεις, από το κόπο του ταξιδιού, και και από την ζέστη της ημέρας και είχαν ανάγκη από γιατρό, διότι θα έπεινούσαν και ήθελαν φαγητό, και

τόσα άλλα ακόμη πράγματα τα όποια σε ένα εύκολο κριτή δέν πέφτουν εις την αντίληψί του.

Όλας αυτās τās δυσκολίας, καθώς και άλλας ακόμη σοβαροτέρας, τās όποιας δέν θέλουμε να ειπούμε, άντιμετώπισε ο Τ. Π. Σ. και παρουσίασε το άριστούργημα της προσωπικής μας επιδείξεως εις το Στάδιο, όπου έμεινε έκκλητος όλος ο κόσμος και μόνο μερικοί καλοθεληταί, λεγόμενοι πρόσκοποι, προσπαθούν να του μειώσουν την αξίαν και την μεγάλην σημασίαν την όποιαν έχει δια το μέλλον του προσκοπισμού μας.

Και εξακολουθει ο γράφων να έρωτά: διατι να μη μείνουν τα παιδιά εις το υπαιδρον αλλά εις το Μαράσλειο;

Θα άπαντήσωμεν πόσες σκηνές χρειάζονται για την έγκατάστασιν αυτών και που θα τās εύρισκεν ο σύνδεσμος;

Και τώρα, που έχουν ανάγκην τονστρατόν, θα ειπουν άμέσως ο σ τ ρ α τ ό ς.

Εάν είχαν ο στρατός διαθέσιμα θα έδιδεν εύχαρίστως, όπως έδωσε όλα όσα του έζητήθησαν ήτοι όμως η εποχή που κατηυλίζοντο αι στρατιωτικαι μόναδες έξω των Αθηνών και έτσι δέν μπόρεσε να μās δώση περισσότερα από ό,τι μās έδωσε.

Και εξακολουθει την ανταπόκρισιν του με ένα πνεύμα καθαρώς άντιστρατιωτικό και άντεθνικό δέν θέλουμε να την εξετάσουμε σε όλα τα σημεία, θα θελήσουμε μόνον να εξαλείψουμε κάποιαν κακήν έντύπωσιν που προσπαθει να δημιουργήση εις βάρος του καλύτερου μας αξιωματικού.

Εις το β' συνέδριον, εις τών κ. συνόδρων, όμιλη-

σε περί τῶν σχέσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεταξύ στρατοῦ καὶ προσκοπισμοῦ. Ὅταν ἐτελειώσῃ ὁ κ. Ταγματάρχης ἐγεροθεῖς εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριοι,

Εἶμαι ἀξιωματικὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ. Διευθύνω τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν καὶ τὸ ὁποῖον, ἐπομένως, κανονίζει τὰς σχέσεις μεταξύ στρατοῦ καὶ τῶν κοινωνικῶν ὁργανώσεων προσκοπισμοῦ κλπ. Ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς εἶπω δὲν εἶναι ἀντιλήψεις ἰδικαί μου, ἀλλὰ εἶναι ἀποφάσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ.

Στρατιωτικὴ προπαίδευσίς δὲν εἶναι αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις. Τὸ ἐπ' ὄμου καὶ παρὰ πόδα δὲν κάνει τὸν στρατιώτην, τὰς στρατιωτικὰς ἄλλως τε ἀσκήσεις θὰ μάθῃ ὁ νέος γιὰ λίγους μῆνες ὅταν θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν στρατόν· ἐπομένως δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη νὰ προδιδαχθῶν εἰς αὐτόν.

Στρατιωτικὴ προπαίδευσίς εἶναι ἡ προπαρασκευὴ νέων ὑγιῶν καὶ δυνατῶν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, νέων ἱκανῶν διὰ τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι αὐτοὶ θὰ γίνωνται καλοὶ καὶ ἱκανοὶ διὰ τὴν ζωὴν πολιτῶν· αὐτοὶ εἰς ἐλάχιστον χρόνον ἐκπαιδευόμενοι ἐν τῷ στρατῷ, εἴτε ὡς κληρωτοὶ εἴτε ὡς ἐφεδροὶ, θὰ γίνωνται οἱ θαυμασιώτεροι στρατιῶται.

Ἐπειδὴ ὁ προσκοπισμὸς, σύμφωνα πρὸς τὰς ἰδίας του ἀρχὰς ἀποβλέπει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀποτελεῖ, καὶ ἔχει, πλήρη καὶ ἐπαρκῆ στρατιωτικὴν προπαίδευσιν.

Ἐὰν ἀπὸ διαφόρους προσκοπικὰς ὁργανώσεις ἐγένοντο ἐκπαιδευόμενοι ὄχι σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ προσκοπισμοῦ τοῦτο μὴ σᾶς κἀνὴ ἐντύπωσιν θὰ μπουῦν ὅλα σὲ λίγῳ χρόνῳ εἰς τὸν κανονικὸν τοῦς δρόμο.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰς ἐπισήμους αὐτὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. ταγματάρχου ἐνῶ δὲν ὑφίστατο πλέον κανὲν ζήτημα ὁ κύριος ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἀρχηγὸς ἐγεροθεῖς ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, εἶπε πολλὰς ἀπόφους φράσεις, μεταξύ δὲ αὐτῶν καὶ *ὅτι ὁ στρατὸς διοικεῖται τυραννικῶς καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ οὐδεμία σχέση μετὰ τὸν στρατὸν καὶ προσκοπισμοῦ.*

Λυπούμεθα πολὺ διότι ἐξεφράσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ κ. Ἀρχηγὸς εἰς βῆρος τοῦ στρατοῦ μας· καὶ δὲν ἦτο μόνον ὁ κ. ταγματάρχης ὁ ὁποῖος ἐστενοχωρήθη ἀπὸ τὰς φράσεις του αὐτὰς ἀλλὰ ὅλοι ὅσοι παρευρισκόμεθα.

Θὰ ἐνθυμῆται πολὺ καλὰ ὁ γράφων ὅταν ὁ κ. ταγματάρχης ὑπερβολικὰ στενοχωρημένος ἀπὸ τὰ ἄτοπα λόγια τοῦ κ. ἀρχηγοῦ εἶπε «δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀνέχωμαι νὰ λέγονται αὐτὰ τὰ λόγια εἰς βῆρος τοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ὁ προσκοπισμὸς εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἐθνικὴ ὁργάνωσις καὶ δὲν θὰ γίνῃ μολιτικὸς» πόσα χειροκροτήματα καὶ πόσαι ἐπευφημῆσαι ἐκάλυψαν τοὺς λόγους του αὐτοῦς.

Θὰ ἐνθυμῆται ἐπίσης ὁ γράφων «ὅταν ὁ τοπικὸς ἑφορὸς Ἡρακλείου διακόψας τὸν κ. ταγματάρχην μετὰ τὰ λόγια παλλόμενος ἀπὸ πατριωτισμὸν ἀπήντησε εἰς τὰς ἀτυχεῖς φράσεις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ». «Δὲν ἔχετε κανένα δικαίωμα νὰ μιλάτε ἔτσι διὰ τὸν στρατόν· ὅταν δὲ γίνῃ πόλεμος τὰ δικά μας σύνορα κινδυνεύουν ἢ δὲ δική μας ζωὴ καὶ ἡ ὑπαρξίς κινδυνεύουν ὅταν δὲν ἔχουμε στρατόν ἱκανὸν νὰ τὰ ὑπρασπίσῃ».

Λυπούμεθα διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ βγά-

λωμεν ἔξω τοῦ συνεδρίου λόγια τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν μόνον εἰς ὄσους μετέσχον τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ. Δὲν πταίομεν ὅμως ἡμεῖς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἔπειτα ἀπὸ ὅσα ἐγράφησαν νὰ τὰ εἴπωμεν διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἀλήθειαν.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΟΣΕΡΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΥΡΟΥ

Ἐχομεν νὰ τὰ εἴπωμεν μαζὺ ἀπὸ τὸ Συνέδριον καὶ νὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς γράψωμεν τὴν ἐκτετακίτησιν τῶν Συριανῶν προσκόπων.

Μετὰ τὴν νίκην μας εἰς τὸ Στάδιον ἀρχιθέντας ἐνταῦθα μᾶς ὑπεδέχθησαν ἀπχται αἱ ἀρχαὶ καὶ ὄλος ὁ κόσμος ἰδίως ὁ Δήμαρχός μας κ. Παπαδάμ μετὰ γάλην χαρὰ καὶ ἀδελφὸν ἀγάπην, μᾶς ἔκαναν δὲ καὶ ἐςρτήν ἐν τῇ πλατείᾳ μας μετὰ δεξίωσιν καὶ λόγους καταλλήλους ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Μετὰ αὐτὸ ἐτονώθησαν οἱ πρόσκοποι μας καὶ προσέρχονται νέοι πρόσκοποι πρὸς ἐγγραφὴν ἀρχετοί.

Κίνησις παντοῦ προσκοπικῆ, συζήτησις γενικὴ ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ, πᾶν παντοῦ φαίνεται μεσὰ ἢ συμπαθῆς καὶ ἐνεργητικῆ τοῦ ἑφοροῦ μας μορφῆ.

Ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Δ. Σοῦρνας οἱ εὐέλπιδες κ. Ἀρ. Ξανθοπούλου Α. Νιδρωῶτης, Β. Ξανθοπούλου καὶ ὁ Ἀνθ. κ. Μ. Ξανθοπούλου ἅπαντες περπατῶντες μετὰ ἀδελφὴν προσήλθον εὐχαριστῶς καὶ ἐργάζονται ἐκπαιδευόμενοι τοὺς πρόσκόπους μας δώσαντες μεγίστην ζωὴν καὶ θάρρος.

Ὁ ἑφορὸς μας τῇ προτάσει τοῦ ἐποίου προήχθη εἰς Α' τάξ. ἀρχηγὸν κ. Πελοποννήσιος ἔκαμε μίαν ὁμιλίαν ἀπονομήν τῆς προαγωγῆς του εἰς τὴν Λέττην ὁμιλήσας θυμασίως περὶ ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων ἀντιφωνήσαντος τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν προσκόπων κ. Μωριάτη καὶ Π. Παγώνη.

Προσηλθον εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην πάντες οἱ κηδεμόνες καὶ ὄλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς νήσου μας.

Τὴν 14ην Αὐγούστου μετέδωκεν εἰς τὴν πανηγύριν τῆς Πάρου ὅπου ὑπάρχει ἐκεῖ ὁ Ναὸς τῆς Ἐκκτονταπυλιανῆς. Πεντήκοντα ἀρχηγοὶ καὶ πρόσκοποι ἐλάμπρυνον τὴν ἐορτὴν δεχθέντες ἀπειρα συγχαρητήρια. Ἐκεῖ οἱ φιλόξενοι Πάριοι μᾶς ἐφιλοξένησαν ἀρκετὰ, ἐξεφώνησαν δὲ λόγους Προσκοπικοὺς ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁ Μητροπολίτης Παροναξίας, ὁ Δήμαρχος Πάρου, ὁ πρὸς ἔδρος τῶν Παρίων, ὁ δικηγόρος κ. Πραχέρης, εἰς ὄλους αὐτοὺς ἀπήντησε ὁ ἑφορὸς μας κ. Ἀλβανὸς εὐχαριστήσας καὶ ἐξάρας μεγάλως τὸν Προσκοπισμὸν καὶ ἐν τέλει κατέρθωσε καὶ ἰδρυθῆ ἐν Πάρῳ Ὁμάς Προσκόπων.

Μετὰ τὴν Πάρου ἀμέσως ὁ ἑφορὸς μας μετέδωκε εἰς Τήνον καὶ Μύκονον ἰδρύσας καὶ ἐκεῖ Ὁμάδας καὶ ἤδη ἔχομεν πολλὰς ὑποσχέσεις ἀπὸ τὴν Νάξον ποῦ συντόμως κ' ἐκεῖ θὰ ἰδρυθῆ Σῶμα προσκοπικὸν καὶ θὰ μεταδῆ ὁ ἑφορὸς μας.

Προχθὲς ὄλον τὸ Σῶμα μετέδωκε ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν ἐξοχὴν Χρῶσα ὅπου παραθερίζει ὁ κ. Ἀλβανός. Κατ' αὐτὴν ἐγένοντο πολλὰ ἀσκήσεις, ἦτο ἕνα πρῶτης τάξεως στρατοπέδον, μετὰ στρατοπεδάρχην τὸν κ. Δ. Σοῦρναν μετὰ ἀρχιφύλακας, σκοποὺς, μαγείρους, ἐφόδους, ἀναφορὰς, παίγνια, ἐκκλησίαν καὶ τὸς ἄλλους.

Ἡ παλαιὰ 2α ὁμάς ἰδρυθεῖσα παρὰ τοῦ Ἐφόρου μας στὸ 1925. Ἐπανιδρύθη πάλιν τὴν 1 Ἰουλίου 26. καὶ ἐτοποθετήθη ὡς ἀρχηγέων αὐτῆς ὁ παλαιὸς ἐνῆς καὶ νῦν ὑπαρχηγὸς κ. Ἄντ. Σαλάχας.

Ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Σχολὴν προχθὲς οἱ κ. Ἄρ. Ξανθόπουλος Δ. Νιδριώτης Β. Ξανθόπουλος ἐβέλπιδες, ὡς καὶ ὁ κ. Μ. Ξανθόπουλος Ἄνθ. διὰ τὰ Χανιά, καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Δ. Σιδάρας διὰ Ἀθήνας, ἐγκαταλείψαντες λύπην μεγάλην εἰς ὄλους μας.

Ὁ Δήμαρχός μας εἶναι ὁ καλλίτερος φίλος τῶν Προσκόπων, ἀλλὰ καὶ καλὸς καὶ δραστήριος Νομάρχης μας. Σπ. Σολωμονίδης ἀπέδειξε διὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ ἐνεργειῶν του, ὅτι εἶναι ὁ καλὸς τῶν προστάτης των. Τόσοιτοι Νομάρχαι ἀληθῶς τιμοῦν τὸν ἑαυτὸν τοὺς ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἥτις τοὺς ἐνεπιστεύθη τὰ πάντα.

Ἡδὴ ἐτοιμάζεται νυκτερινὴ πορεία καὶ τῶν 3 ὁμάδων μας μὲ ψευδομάχην, αἰχμαλώτους ἀπόδασιν καὶ διπλοσκοπούς, ὁμοίαν ἐίχμεον πρὸ μηνὸς ἐνεργήσει εἰς θέσιν Ἐπισσιπιδόν

Τὸ περιοδικὸν δίδει καὶ παίρνῃ, μεγάλη ρεκλάμα γίνεται παρ' ὄλων μας διότι τοῦ ἀξίζου γράφει πολὺ ὄρατα.

Σῦρος 15 7βρίου 1926

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ

Σεπτέμβριος 1926

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστροφῆς μας ἡ Ὀμάς μας ἐξῆλθε τακτικώτατα εἰς συγκεντρώσεις καὶ κατασκηνώσεις ἀγὰ τὰ διάφορα γραφικὰ τοπεῖα τοῦ τόπου μας.

Ἀλησμόνητος θάμας μελὴν μία κατασκήνωσίς μας μέσα εἰς τὴν μαγευτικὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ μας Ἀράπιστας παρὰ τὰς περιφήμες πηγὰς τῆς καὶ κάτω ἀπὸ τὰς περιφήμες πηγὰς τῆς καὶ κάτω ἀπὸ τὰς καταφύτους βουνοκορυφὰς τοῦ μεγαλοπρεποῦς Βερμίου.

Ἡ πλουσιωτάτη βλάστησις τῶν πέριξ λόφων μᾶς ἐχρησίμευσεν ὡς θαυμάσιον ἕδαιον δι' ἀνιχνεύσεις καὶ πα ἰδιάς. Μία νύξ ἐξόχως γοητευτικὴ μᾶς παρουσίασεν ὅλα τὰ κάλλη τοῦ ἐνάστρου Ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ. Μέσα εἰς τὸ βαθύτατον σκότος οἱ μικροὶ σκοποὶ μας θαρραλεώτατοι ἐσταμάτησαν διερχομένους ἀγωγιάτας. Συγκινητικώταται ἦσαν αἱ στιγμαὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ ὑποστολῆς τῆς κυανολεύκου μας. Τὸ σισσιτικὸν ἡετομάσθη περίφημα ἀπὸ τοὺς πρωτοπείρους μαγεῖρους μας. Οἱ πρόσκοποι μας ἐπέσερεψαν κατευχαριστημένοι καὶ ἀποδοκιμάζοντες πλειστάς ὠφελείας τόσον ἀπὸ ἐμπειρικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἠθικῆς καὶ υγιεινῆς ἀπόψεως. Κατὰ μίαν Κυριακὴν τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔλαθε χώραν καὶ ἡ τέλετὴ τῆς ὑποσχέσεως τῶν Προσκόπων μας.

Ἰπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπγγων καὶ τυμπάνων ἡ Ὀμάς προσῆλθεν εἰς τὸ ρωμαντικὸν μας «Κιόσκι» ἔπου ἀνέμενε τὸ πλῆθος καὶ οἱ ἐπίσημοι. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἀμέσως στήνεται μία μεγάλη σκηνὴ καὶ ὑψώνεται ἡ σημαία μὲ τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Οἱ Πρόσκοποι κατόπιν συντόμου προσαγορεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ των δίδου τὴν ἱπποτικὴν ὑπόσχεσιν των καὶ

ψάλλου τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον. Ἐπειτα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος ἐμίλει πρὸς τὸ πλῆθος περὶ προσκοπισμοῦ. Ἀναφέρει ἐν συντόμῳ τὴν ἱστορικὴν του ἐξέλιξιν, τὸν νίζει τὴν σημασίαν του, ὡς παράγοντος τῆς ἀγωγῆς, ἀναλύει καὶ τὸν σκοπὸν καὶ τὰ μέσα τῆς ἐργασίας τοῦ θεσμοῦ καὶ καταλήγει ἐπικαλούμενος τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κοινωνίας τοῦ τόπου μας, διὰ τὴν προσκοπικὴν Ὀμάδα. Ἀκολουθεσθ ἐπίδειξις παροχῆς πρώτων βοηθειῶν.

Μὲ ζηλευτὴν ταχύτητα οἱ μικροὶ πρόσκοποι περιθάλλου καὶ μεταφέρου ἐπὶ προχείρων φορεῶν εἰς τὴν σκηνὴν ἕνα λιπόθυμον καὶ ἕτερον παθόντα ἐξάρθρωσιν. Ἄλλο τμήμα Προσκόπων συνονοῆται μὲ ἀκριβειαν ἀρκετὴν καὶ τάχύτητα διὰ σημάτων Μόρς καὶ οἱ διαγγελεῖς τῆς Ὀμάδος ἐπὶ τῶν πεδηλάτων των μεταδίδου ἐδηγίας καὶ διαταγὰς.

Ἡ ὁμάς παρελαύνει κατόπιν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλῆθους καὶ μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου ὑποστέλλει τὴν σημαίαν τῆς καὶ διαλύεται μὲ τὸ προσκοπικὸν σύνθημα «ἔσο ἔτοιμος» — πάντα ἔτοιμοι». Ἀπὸ τινων ἡμερῶν οἱ Πρόσκοποι μα: ἤρχισαν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἔργα κοινωφελῆ. Ἀπεξήραναν ἔλη καὶ ἐπιφυλάσσονται νὰ δένδρου φυτεύσου ἐν καιρῷ τὰ προαύλια τῶν σχολείων μας.

ΑΓΘ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχηγὸς Προσκόπων Ναούσης

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Θεσσαλονίκη 18—8—26.

Ἦχοι σάλπιγγες μὲ ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸν λήθαρον εἰς τὸν ὅποιον ἤμην βυθισμένος, ἐντὸς τοῦ αἰτοικινήτου. Ἠκούσθην πρὸς στιγμὴν καὶ ἤκουσα τοὺς ἤχους, εὐκρινεστέρους τώρα, νὰ διασχίζου τὸν ἀέρα σημαίνοντας διαφόρους στρατιωτικοὺς ῥυθμούς.

Τὸ αὐτοκίνητο προχωροῦσε ταχέως, ἐντὸς ὀλίγου διέκρινα ὑπὸ τὰ δένδρα τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς προσκόπους, οἵτινες εἶχον ἐκδράμη.

Μετ' ὀλίγον τὸ αὐτοκίνητον ἐστάθμυε πρὸ τοῦ καφενεῖου τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς, κατήλθον, διηθύνθη πρὸς τοὺς πρόσκοπους, οἵτινες χωρισμένοι σὲ μικρὰς μικρὰς παρέες, ἦσαν συγκεντρωμένοι κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ ἄλλοι μὲν ἔπαιζον, ἄλλοι δὲ ἔκαμνον ἀσκήσεις, παρέκει μὴ παρὰ τραγουδοῦσε τὸν Προσκοπικὸν Ὑμνον, πλησίον δὲ τῆς πηγῆς τέσσαρες σαλπικταὶ ἐσάλπιζον διάφορα τεμάχια.

Εἰς ὄλων τὰ πρόσωπα ἦτο ζωγραφισμένη ἡ φαιδρότης καὶ ἡ υγεία, ὅλοι ἦσαν ροδοκόκκινοι καὶ ἀκμαῖοι, παρέκει κάτωθεν ἑνὸς δένδρου ἐκάθηντο οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἐνωμοτάρχαι τῶν προσκόπων οἵτινες συνόμιλουν.

Ὅτε μὲ εἶδον οἱ πρόσκοποι μ' ἐδέχθησαν φιλικώτατα καὶ μὲ προέτεινον νὰ λάβω μέρος εἰς τὰ παιγνίδια των, ἐδέχθη τὴν πρότασιν των προθύμως καὶ ἔμεινα μετ' αὐτῶν συνομιλῶν ἐπὶ τρεῖς ὥρας, μὲ ἐδιηγούντο διάφορα μικροεπεισόδια τῶν ἐκδρομῶν καὶ στρατοπέδων των, ὅτε ἤρχισε νὰ βραδιάζῃ καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἐκάλεσε ἕναν ὑπενωμοτάρχην σαλπικτὴν καὶ τὸν διέταξε νὰ σημάνῃ προσκλητήριον. Τότε ὅλες οἱ παρέες διελύθησαν τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ παιγνίδια ἔπαυσαν καὶ οἱ πρόσκοποι παρετάχθησαν κατὰ μέτωπον

πρὸς ὑποστολὴν τῆς σημαίας.

Ἦρχισε ἡ κατάρασις διὰ τῆς σάλπιγγος, νεκρικὴ σιγὴ ἠπλώθη παντοῦ οἱ δὲ πρόσκοποι ἴσταντο ἀπολιθωμένοι εἰς στάσιν προσοχῆς πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ὑπαρχηγοῦ οἵτινες ἐχαιρέτων.

Ὅταν κατῆλθε ἡ σημαία ἐδόθη τὸ παράγγελμα «ἀναλάβετε!» ἀμέσως οἱ πρόσκοποι ἐφορτώθησαν τοὺς γιλυοὺς καὶ τὰ σακκιδία των καὶ λαβόντες τοὺς κοντοὺς των παρετάχθησαν ἐκ νέου, ὅτε ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ ὑπαρχηγοῦ «Ἐνωμοτάρχοι ἀναφορά!» ἀμέσως τέσσαρες ἐνωμοτάρχοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρατάξεως ἐν βῆμα ἔμπρός, τότε ὁ ὑπαρχηγὸς ἐπλησίασε τὸν πρῶτον ἐνωμοτάρχην καὶ ἀφ' αὐτῆς ἀντήλαξαν χαιρετισμὸν ἔλαβε τὸ δελτίον τῆς ἀναφορᾶς ὁ ὑπαρχηγὸς καὶ δ' ἐνὸς πλαγίου βήματος εὐρέθη πλησίον τοῦ ἄλλου ἐνωμοτάρχου καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀφ' οὗ ἔλαβε ὅλα τὰ δελτία ἦλθε ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ χαιρέτων διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἔδωσε διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὰ δελτία.

Ὁ ἀρχηγὸς ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὰ δελτία ἔδωσε τὸ παράγγελμα «κλινάτ' ἐπὶ δεξιὰ!» οἱ πρόσκοποι ἐκλιναν δεξιὰ καὶ διὰ νέου παραγγέλματος «ἔμπρός μᾶς» ἤρχισαν ἀπροχωροῦν ὑπὸ τοὺς ἦχους τῶν σαλπικῶν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Θεσσαλονικίην.

Βλέπων αὐτοὺς εἶχον βυθισθῆ σ' ἓνα λήθαργο καὶ ἐθαύμαζα τὴν πειθαρχίαν των πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν αὐτῶν ἄνευ ἀντιλογίας.

Σὲ λίγο τοὺς διέκρινα νὰ προχωροῦν ἐπὶ τοῦ ἀσπρου δρόμου ὡς μιὰ μᾶζα ἀπὸ χακὶ καὶ διελογίσθη ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ μέλλοντες φρουροὶ τῆς ἀγαπητῆς μας πατρίδος καὶ οἱ μεθαύριον καλοὶ πολῖται τῆς κοινῆς...

Ἐφώνησα τὸν ὀδηγὸν καὶ εἰσηλθὼν εἰς αὐτοκίνητον, μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ προχωρῇ ἀστραπιαίως.

Τοὺς συνήντησα εἰς τὸ τέταρτον χιλιόμετρο νὰ βαδίζον τραγουδῶντας στρατιωτικὰ ᾄσματα, «καλὸ κατευόδιο παιδιὰ» τοὺς ἐφώνησα, «ἐπίσης» μοῦ ἀπήντησαν ἐκεῖνοι καὶ τοὺς ἔχασα ἀπὸ τὰ μάτια μου...

Ὁ ἥλιος ἔρριπτε τὰς τελευταίας του ἀκτῖνας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ χιονοσκεποῦς Χοροιάτη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐγινόμην μέλος τῆς μεγάλης Προσκοπικῆς οἰκογενείας.

Μετὰ Προσκοπικῆς τιμῆς

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Ι. ΑΣΘΕΝΕΙΑΔΗΣ

Ἐπιτελής τῆς ομάδος Ναυτοπροσκόπων Θεσalonικῆς

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Πυροσβέσται

1) Γεωργόπουλος Ἀντώνιος	ἐνωμοτάρχης	5ης Ο. Α.
2) Στεφανάπουλος Χριστόφ.	»	» » »
3) Ἀδρακτᾶς Γεώργιος	»	» » »
4) Γεωργόπουλος Εὐθύμιος	ὑπενωμοτάρχης	» » »
5) Παπασπυρόπουλος Γ.	ἐνωμοτάρχης	5ης Ο. Α.
6) Φλεριανὸς Τιμολέων	»	5ης Ο. Α.
7) Βασιλεῖου Παναγ.	ὑπενωμοτάρχης	» » »
8) Βαγγῆς Γεώργιος	»	» » »
9) Βαγγελᾶτος Ἀναστάσιος	»	» » »
10) Πάντος Γεώργιος	»	» » »

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πρέπει νὰ ξέρεις οὗτο.

Ὅταν κάνεις σταθμὸν μετὰ μεγάλην πορείαν καὶ σοῦ πινᾶνε τὰ πόδια, πρέπει νὰ καθίσῃς σὲ ἓνα μέρος ὅτε τὰ πόδια σου νὰ εὐρυσκοντεῖ - ψηλότερα ἀπ' τὸ σῶμα, διότι τὸ αἷμα κατὰ τὴν πορείαν κατῆλθε καὶ τοποθετοῦντες τοιοῦτοτρόπως τὰ πόδια, τὸ αἷμα φεύγει καὶ ἔτσι δὲν πονοῦν πλέον. Μετὰ τὴν πορείαν ἀπαραίτητον εἶναι τὸ θερμὸν ποδόλουτρον.

Ὅταν θέλῃς νὰ κολήσῃς δύο στήλας καὶ δὲν ἔχεις τὴν εἰδικὴν κόλα, ἀλειψε ἓνα χαρτὶ μὲ γόμα καὶ ἀπ' τῆς δύο μεριῶν. βάλε τὸ χαρτὶ μεταξὺ τῶν δύο στήλων καὶ σφίχτο γερὰ ἕως ἐστὺς ξεραθῇ ἡ κόλα, προτιμᾶται τὸ λαδόχαρτο, ἢ τσιγαρούχαρτο, δοκιμάσατε, θὰ ἔχετε θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Ὅταν δ' ἴδῃς πολὺ καὶ ἔχεις λίγο νερὸ μὴν τὸ ρομφίξῃς μὲ μιᾶς, ἀλλὰ νὰ κάνῃς γαργάρες καὶ νὰ τὸ καταπίνεις λίγο λίγο.

Ὅταν τὸ φῶς ἔχει ξεραθεῖ πολὺ καὶ εἶναι σὰν παξιμάδι, βάλε τοὺς νερὸ νὰ μαλακώσῃ καλά, ἔπειτα βγάλτο, στίφτο λίγο ὄχι πολὺ διότι θὰ γίνῃ ζυμᾶρι. Τόσο ὥστε νὰ φύγῃ τὸ πολὺ νερὸ. Ἐπειτα βάλε τοὺς ἥλιο καὶ θὰ γίνῃ ὅπως εἶναι ἂν τὸ φουρνο.

Θ. Φραξιάνης

9η Ο. Ν. Α. Β' Σ.

ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Συνεικία Κολωνακίου, ὁδὸς Νεοφύτου Δούκα 12, πλήρες ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον, μετ' Οἰκοτροφείου διὰ μικροῦς μαθητᾶς καὶ μαθητρίας Φοιτῶτᾶς καὶ Σπουδαστᾶς διαφόρων Σχολῶν Ἐργασία εὐσυνείδητος τροφοῖα λογικᾶ.

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα

Συνιστῶμεν τὴν τελειότεραν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐφηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἐταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρ' οἰκίαν.

Θεραπεύονται: Καταρράκτης ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίαισις, ἀλλοιωθρία κλπ., διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν καὶ πάντα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.

27 Μενάνδρου 27 - Ἀθήναι

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἀλληλογραφία

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τὸν τοπικὸν Ἐφορον Χίου κ. **Ἡλία Τσαγγάρη** διὰ τὴν ἐγγραφήν τῶσων συνδρομητῶν εἰς τὸ Περιοδικὸν μας καὶ ὁλοῦ τὰς εὐγενικὰς προσπάθειάς του. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τοὺς κ. κ. **N. Χρυσόπουλον** Πειραιῶς, **Γ. Σαφανόπουλον** Ὀρφανοτροφείου Ὀλυμπος Σφηνίστης, **Γ. Δαζέρου** Ὀρφανοτροφείου Ζαπκείου καὶ ὅλους τοὺς εὐγενεῖς προσκόπους καὶ Ἀρχηγούς διὰ τὴν ἐγγραφήν συνδρομητῶν καὶ τὴν ἐν γένει ὑποστήριξιν τὴν ὁποῖαν παρέχουν εἰς τὸ Περιοδικὸν μας τὸ ὅποσον καθίσταται οὕτω ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τοῦ Προσκοπισμοῦ. Ἐλάβομεν τὰς ἐπιστολάς σου καθὼς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν φύλων, ἀγαπητὴ κ. **Π. Ἀλβανέ**, Σῦρον καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὴν ταχύτητα μετὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐκδηλώσεις τὴν ὑποστήριξίν σου, εἶδαμε δὲ μετὰ χαρὰν μας καὶ τὸν κ. **T. Σβάρναν** εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ σὰς συγχαίρομεν διὰ τὴν ἰδρυσὶν τῆς **2ας Ὀμ. Ναυτοπροσ. Ε. Κουκουδέα** Καβάλλαν. Ἐλάβομεν τὸ τηλεγράφημά σας καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Περιοδικῆς θερμὸν ἐνδιαφέρον σας, τίποτε ὁμῶς ἀκόμη δὲν εἶδομεν διὰ τὴν κίνησιν τῶν αὐτόθι προσκόπων καὶ θὰ ἠθέλαμε σὲ κάθε φύλλον νὰ ὑπάρχῃ κατὰ σχετικὸν μετὰ τὴν κίνησίν σας. **A. Καμάραν**, Τοπικὸν Ἐφορον Σέρρας. Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας καὶ θὰ συμφορφωθῶμεν εὐχαριστοῦντες. **B. Μεταφισῆν**, Βόλον. Φροντίζομεν διὰ τὴν ὁπόθεσίν σας καὶ θὰ σὲ εἰδοποιήσωμεν τηλεγραφικῶς. **Γ. Παντελίδην**, Χιον Ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν. **Γ. Νούσιον**, Θεο)νίκην. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς ἐνεθούσασεν καὶ εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὴν πολὺ κο)νευτικὴν δήλωσίν σας ὅτι τὸ Περιοδικὸν μας ἀμιλλᾷται μετὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα. Εἴμεθα σύμφωνοι ὅτι, ὅπως θὰ γράφεται ἡ Θεία αὕτη ἰδεολογία τοῦ Προσκοπισμοῦ δὲν δύναται νὰ προαχθῇ ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ὁ συνδετικὸς αὐτῆς κρίκος μετὰ τῶν ὅλων τῶν Προσκόπων, ἓνα εἶδος Εὐαγγελίου καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ Περιοδικὸν μας. Φροντίσατε παρακαλῶ νὰ στέλωμεν φύλλα περισσότερα εἰς τὴν Θεο)νίκην. Ἐλάβομεν τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν σας, φίλε κ. **Κατσηκωνσταντίνου**, Θεο)νίκην καὶ συγχαίρομεν δι' ὅλας τὰς καλὰς προσόδους τῶν ὁποίων ἠγεῖσθε. Ὁρέστην **Ραδον**, Ἰωάννινα. Τὰ σταλέντα δημοσιεύομεν. **Αρχηγὸν Ἰσρηηλιτῶν Προσκόπων Ἀκόβα**, Θεο)νίκην. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. **Περιφρειακὸν Ἐφορον**, Πάτρας. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. **Βλαδίμηρον**, Πρέβεζαν. Ἐλάβομεν εὐχαριστοῦμεν. **K. Βαρβεράκη**, Ἡράκλειον. Ἐλάβομεν τὰ δύο πανήματα καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὄραϊα θὰ τὰ δημοσιεύσωμεν καθὼς ἀναφέρουν γεγονότα ἄσχετα μετὰ τὴν μεγάλην περιγραφὴν τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν. **A. Περάκη**, Νουσερετλή. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. **A. Φωστηρόπουλον**, Νάουσαν. Ἐστειλάμεν ζητηθέντα φύλλα. **N. Νικηφοριάδην**, Ἀθήνας. Ἐλάβομεν σταλέντα θὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τὴν σειράν. **Σ. Σαμαρίδην**, Μιτυλήνην. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. **A. Ἀσθενίδην**, Θεο)νίκην. Τὰ σταλέντα δημοσιεύονται. **A. Βαρειάδην**, Ἐνταῦθα. Κρίνομεν καλὸν νὰ μὴ δημοσιεύσωμεν τὸ σταλέν διότι εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον ἀντὶ καλοῦ τὸ ὅποιον ἐπιδιώκεται δι' αὐτοῦ νὰ ἐπιφέρωμεν ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. **Υμβαν**, Θεο)νίκην. Ἐλαβὰ τὸ ὄραϊο σου γράμμα καὶ σὲ εὐχαριστῶ πάρα πολὺ

γιὰ ὅλα ὅσα γράφεις εὐλομαι δὲ νὰ ζήσῃ ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» καὶ θὰ ζήσῃ ἐφ' ὅσον ἔχει θερμοὺς ὑποστηρικτὰς ὅπως σὺ. Σὰς παρακαλῶ μόνον νὰ συντρέξῃτε ὅλοι σας νὰ καταναλίσκωνται τὰ φύλλα καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ γίνῃ ὁ καλύτερος σύντροφος τῶν Προσκόπων. Ἐκ τῶν σταλέντων θὰ δημοσιευθῇ τὸ ἐν. **Ἀνθιδράτην**, Πρέβεζα. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐλάβομεν, παρακαλοῦμεν. Ἐνισχύσατε τὸ περιοδικὸν διὰ νὰ τὸ ἔχετε πάντοτε, ἐγγράφωντες συνδρομητὰς. Ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» ἔχει ἀντιπροσωπείας Ἀγγλικῶν Ἐργοστασίων διὰ προσκοπικὰ εἶδη καὶ δέχεται παραγγελίας. Αἱ τιμαὶ εἶναι πολὺ χαμηλότεραι τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων.

Πνευματικαὶ ἀσκήσεις

1 Στοιχειόγραφος :

Τοῦ Αἰγαίου νῆσος εἶμαι μ' ἂν τὴν κεφαλὴ μου κόμῃς ζῶον γίνουμ' ἐν τῷ ἅμα καὶ ἀλλάξει ἡ πρώτη ὄψις.

2 Στοιχειόγραφος μετ' ἀναγραμματισμοῦ :

Ἐν ἀκρωτήριον ἀποκεφαλίσω καὶ ζῶον ἀγριον ἀμέσως [σχηματίξω].

Ἄλλὰ καὶ τούτου πάλι τὸ κεφάλι τοῦ ἀλάξω καὶ νῆσο τῆς Ἑλλάδος γνωστὴ παρουσιάξω

3 Γωνία :

† * * *	Αὐτοκρατ. Ρωμαῖος.
* † * * *	Φιλέλλην ποιητῆς.
* * † * *	Πυτόν.
* † * * *	Χῶρα τῆς Μ. Ἀσίας.
† * * * *	Αὐτοκράτ. Ρωμαῖος.

Οἱ σταυροὶ καθέτως : Γίγας υἱὸς τῆς Γῆς.

4. Τρίγωνον :

* * * * *	Θεὸς τῶν Ρωμαίων.
* * * *	Ὁρμηκτόν.
* * *	Καταφατικόν.
* *	Ἄντονονμία.
*	Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

5. Ἐπαλξίς :

*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

Κατὰ σειράν: Εἰς ἕκ τῶν 7 σοφῶν, ἀρχαῖα πόλις τῆς Φοινίκης, νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἔντομιον, ὄπλον, δημοκρατικόν, νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

N. Νικηφοριάδης

6. Γεῖφος :

O	O		
O	O		
		M	:
			:
O	O		
O			

Σ. Α. Σαμαρίδης